

Sveriges rikets
konkurs-lag,
äfvensom
Kungl. förordningen
om boskilnad och
un...

27 B e 1863: Br Konkurs-lag

National Library
of Sweden

*juris Sv
Punk
07*

Sveriges Rikes
Konkurs-Lag,

äfwensom

Kongl. Förordningen
Om bostilnad och undanskiftande
af egendom i makars bo.

Gällande från och med år 1864.

Stockholm,
C. H. Fahlstedts Bokhandel.
1864.

18 sept. 62

1870

Wm. H. & Co.

Printed and Published by
Wm. H. & Co. 100 N. 2nd St. Phila.
No. 100 N. 2nd St. Phila.

1870

Wm. H. & Co.

Sveriges Rikes
Konkurs-Lag,

äfwensom

Kongl. Förordningen
Om bostilnad och undanskiftande
af egendom i makars bo.

Gällande från och med år 1864.

Stockholm,
C. H. Fahlstedts Bokhandel.

Stockholm.
C. M. Thimrens boktryckeri, 1864.

1 Kapitlet.

Om egendoms afträdande till konkurs.

§ 1. Will någon afträda egendom till konkurs; gifwe ansökning derom in till Underrätten i den stad, eller, å landet, till Domaren i den ort der gäldenär bör inför domstol swara i twistemål, som angå gäld i allmänhet.

§ 2. Borgenär ege och söka, att gäldenärs egendom afträdas skall, i följande fall, nemligen:

1. då gäldenär är för skuld rymd, eller weterligen ur riket faren och anledning är för handen, att han förblif-

wer utrikes för att undgå borgenärers kraf; 2. då verkställighet af utmätning, hvarigenom all gäldenärs kända egendom medtagas skulle, blifwit för annans fordran sökt; 3. då gäldenär i tre veckor varit och fortfarande är för gäld bysatt; och 4. då gäldenär swilligen, borgenärer till förfång, afhänder sig eller undanskaffar sina tillgångar.

§ 3. Har borgenär klar och förfallen fordran; ege jemwäl söka, att gäldenärs egendom asträdas skall: då gäldenären håller sig undan, och icke för sig ställt ombud, som rätt för honom gör, eller lemnat känd egendom qwar, som mot hans weterliga gäld synes swara; så ock då verkställighet af utmätning å gäldenärs egendom blifwit af annan borgenär äskad, och skälilig anledning är att befara, att, efter försäljning af den egendom, tillgång till de öfrigas förnöjande ej finnes.

§ 4. Är gäldenär köpman, och wi-
 sas sådana omständigheter, på grund
 hwaraf antagas kan, att han öfwer en
 vecka sina betalningar inställt; då ege
 borgenär, ändå att hans fordran ej för-
 fallen är, söka, att gäldenärs egendom
 afträdas må.

Har borgenär genom Notarius Pu-
 blicus eller i wittnens närvaro uppma-
 nat köpman att betala klar och försfallen
 gäld, och är den gäld icke inom en vecka
 derefter gulden; då ege och den borgenär
 söka, att gäldenärs egendom till konkurs
 afträdas skall.

§ 5. Der likwäl borgenärs fordran
 tillkommit sednare än de omständigheter,
 på hwilka han sin ansökning om egen-
 doms=afträdet grundar; ware den an-
 sökning utan werkan.

Har borgenär för sin fordran sä-
 kerhet genom pant eller inteckning; ege
 ej heller den rätt, i 2, 3 och 4 §§ om=

förmäld är, der han ej gitter wisa, att panten eller inteckningen till gäldande af hans fordran otillräcklig är.

§ 6. 1 mom. Nu är i stad konkursansökning af gäldenär gjord; utfärde då Rätten genast eller sist nästa dag stämning å borgenärerna som framdeles sägs.

2 mom. Har i stad borgenär sökt, att gäldenärs egendom asträdas må; höre Rätten deröfwer gäldenären genast eller, der han då ej träffas kan, sist inom två dagar: will han undwika konkurs; förnöje genast sökanden eller ställe antaglig borgen för hans fordran; dock bör gäldenär, som köpman är, förfallen fordran straxt gällda: gitter ej gäldenär fullgöra hwad nu sagt är; beslute Rätten, att hans egendom asträdas skall, och förfare som i nästföregående mom. sagt är: kommer ej gäldenär å dag, hwartill han kallad blifwit; pröfwe Rätten ändå sökandens skäl.

3 mom. Nu är, i anledning af borgenärs ansökning, gäldenär med kallelse sökt, der han hemwist, tjenst, näring eller kost hafwer: finnes han ej der, eller hans ombud, eller kan man ej på det eller annat sätt få kunskap hwar han wistas, och är anledning att han håller sig undan, eller är han rymd eller weterligen ur riket faren; förelägge Rätten honom, genom kungörelse i allmänna tidningarna tre gånger, wiß tid af en till högst två månader från sista kungörandet att sig inställa: låte och hans lända egendom under säker wård sättas: kommer han ej inom förelagd tid; pröfwe Rätten ändå sökandens skäl.

§ 7. 1 mom. Ur å landet konkursansökning af gäldenär till Domaren ingifwen; utfärde denne genast stämning å borgenärerna.

2 mom. Ur sådan ansökning gjord af borgenär; förelägge Domaren gälde-

nären lämpligen kortaste tid och der han är aflägsset boende, högst en wecka efter delfäendet, att sig deröfwer förklara: och bör sökanden tillstålla Domaren bewis öfwer delgifwandet sist inom fjorton dagar efter det ansökningsen gjord är, eller ware ansökningsen förfallen, der ej sökanden styrker, att gäldenären ej anträffas kunnat. Medgifwer gäldenären borgenärens ansöknings; förfare Domaren såsom i föregående mom. sagt är: gör gäldenär jäf emot ansökningsen, eller blifwer han med förklaring ute; hänsljutes saken till Rätten och ware lag som i 6 § 2 mom. sagdt är.

3 mom. I de fall, som i 6 § 3 mom. omsörmälda äro, gälle för Domaren å landet, hwad om Rätten i stad sagdt är; dock warde, der gäldenär ej inom förelagd tid sig inställer, saken till Rätten hänsljuten.

4 mom. Skall konkursmål af Rät-
ten handläggas; warde urtima ting af
Domaren utsatt att hållas så fort ske
kan och sist inom fjorton dagar, der ej
lagtima ting inom samma tid infaller,
eller sökanden önskar, att ärendet ändå
må till lagtima ting anså, och sådant
ej af gäldenär bestrides.

§ 8. Är konkurs å gäldenär sökt,
och döer gäldenär, utan att han den an-
sökning medgifwit, eller söker borgenär,
att afliden gäldenärs bo till konkurs af-
trädas må; föreläggas delegarna i boet
att sig deröfwer förklara, der de kända
och inländska äro, fjorton dagar eller
högst en månad från delsäendet, och der
de okända, eller utrikes farna äro, en
eller högst två månader efter det kun-
görrelse blifwit tre gånger i allmänna
tidningarna införd: och warde saken så
bedömd som om gäldenären lefwat. Dör
gäldenär, sedan han sökt att få sitt bo

afträda; warde saken ej deraf uppehållen.

§ 9. Wid konkursansökning foga gäldenär uppteckning å boets egendom och gäld, med uppgift å borgenärens namn och hemvist, så ock å de böcker och handlingar som boet röra; och ware uppteckningen med edsförpligtelse underskrifwen. Är ej bouppteckning bifogad, eller uppstår konkurs i följd af borgenärs yrkande och aflemnar ej gäldenär wid förklarings afgifwande bouppteckning: warde, i stad af Rätten och å landet af Domaren, förordnande genast meddeladt Magistratsperson, Kronofogde, Vänsman, Rättens betjent eller annan lämplig person att uppteckningen utan dröjsmål förrätta; och åligge gäldenären att allt, som till boet hör, under edsförpligtelse redligen uppgifwa. Kan ej fullständig uppteckning genast ske; bör skriftlig uppgift å

borgenärerna och deras hemwist Rätten eller Domaren ofördrösligen tillställas.

Då konkurs uppstått, warde förordnande genast meddeladt person, som nu nämnd är, att gäldenärs böcker och andra handlingar, som hans rörelse angå, under försegling sätta eller i förwar taga, så ock, der Rätten eller Domaren så nödigt anser, att låta konkursboets kända egendom under säker wård hållas och boets angelägenheter bewakas intill des, såsom framdeles sägs, gode män utsedda blifwit. Ar ej bouppteckning af gäldenären ingifwen; warde förordnande på sätt nyss nämndt är alltid meddeladt.

Warder annan än den, som domare= eller tjenste=ed aflagt till förrättnings= man enligt denna § förordnad; swärje inför Rätten eller Domaren, att han det uppdrag redligen fullgöra skall; och hafwe sedan samma pligt och njute lika skydd,

som enligt lag tillkommer dem, hvilka Rättens ärenden gå.

§ 10. Finner Rätten eller Domaren att konkursansökning ej kan upptagas, förty att den är till orätt domstol ställd, eller af annan orsak; teckne det skriftligen å ansökningen.

Will någon klaga deröfver att ansökning upptagen är; warde tiden för beswärs anförande räknad från det stämningen blef i allmänna tidningarna första gången kungjord. Ej må sådan klagan sedan föras.

§ 11. Domaren å landet ege, ändå att han jäfwig är, meddela påskrift å konkursansökning att den ej upptagas kan, förelägga gäldenär att öfver borgenårs ansökning om konkurs sig förklara, utfärda offentlig stämning, der gäldenär sjelf sökt att få sin egendom asträda eller medgifwit borgenårs yrkande derom, utsätta urtima ting, der sådant i kon-

kursmål erfordras, samt förordna om sådan åtgärd i afseende å uppteckning och wård af gäldenärs bo, som i 9 § omförmäld är: anmälle dock, der förordnande för särskild domare tarstwas, jäfwet utan dröjsmål i Hofrätten.

§ 12. Konkurs anses börjad den dag ansökning derom ingifwen är, der konkurs på den ansökning följer.

§ 13. Hvad, efter konkursens början, i utfökningsmål mot gäldenären göres, ware utan all werkan i konkursfaken, der ej intecknings- eller panthafware yrkar försäljning af egendom, hwari han förmänsrätt till betalning eger. Ar lös egendom före konkursens början utmätt, men ej försäld; upphöre Konungens Befallningshafswandes eller utmätningensmans befattning dermed.

§ 14. I den stämning, som, enligt hvad i detta Kap. sagdt är, å borgerärer utfärdas, skall nämnas dagen,

då konkursen börjad är, samt utsättas wiß dag näst efter två, eller, der särskilda omständigheter oundgängligen kräwa längre tid, sist före fyra månader, då borgenärerna hafwa att innan klockan tolf på dagen, i stad å det rum, som dertill warder bestämndt, och på landet å wißt ställe inom Rättens domsaga, sina fordringar anmäla och bewaka.

Är anledning antaga, att konkursbo å landet är så ringa, att der icke finnes värde för Ett tusen Riksdaler; warde då inställelsen utsatt till wiß dag under det lagtima ting, som näst efter två månader i häradet infaller, ändå att dermed dröjer längre än fyra månader efter stämningens utfärdande.

Har, på sätt särskildt är stadgad, årsstämmning blifwit utfärdad, och afträdes, före den deri utsatta inställedag, egendom till konkurs; då skall i den

stämning, som i konkursen utfärdas, erinran ske derom, att årsstämning tillförene bewiljad är, och att den ej genom konkursstämningen förfallit.

§ 15. Offentlig stämning, hwarom nu sagdt är, skall ofördröjligen å Rättens dörr anslås, och warde kungörelse om densamma genast eller nästa postdag affänd för att införas i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången en månad före inställedagen, samt, der så ske kan, i tidning inom orten en gång. Kronans ombudsman och alla kända inländska borgenärer skola derjente om stämningen underrättas genom försända kallelsebref, hwilka Rätten eller Domaren låte till dem med posten affändas så tidigt, att kallelserna må kunna komma borgenärerna tillhanda minst en månad före inställedagen.

§ 16. Will gäldenär i det fall, att konkurs å honom blifwit yrkad, söka

ändring i beslut om egendoms afträdan-
de; hafwe lof dertill; men beslutet gånge
ej desmindre i verkställighet.

§ 17. Warder af Öfwerätt för-
klaradt, att stämning ej bort utfärdas,
eller att konkurs ej må ega rum; med-
deles det Underrätten eller Domaren;
och warde stämningen från Rättens dörr
nedtagen, så ock kungörelse derom i tid-
ningarna införd, der stämningen förut
blifwit sålunda kungjord.

§ 18. Ej må, sedan stämning gif-
wen är, eller beslut om egendoms af-
trädande blifwit af Rätten meddeladt,
konkursansökningen återkallas utom i
det fall, hwarom i 94 § förmåles.

2 Kapitlet.

Om gäldenären och hans skyldighet under konkursen emot sina borgnärer, så ock om hans underhåll och hans ansvarighet för gälden.

§ 19. Sj må, från den dag, gäldenär gjort ansökning om sin egendoms afträdande, eller medgifwit borgenärs yrkande derom, eller erhållit del af Rättens beslut, det hans egendom afträdas skall, intill dess han uppteckningen af sitt bo med ed fästat och boet till den, som, efter hwad i 9 § sägs, förordnas att detsamma omhändertaga, eller till gode män öfwerlemnad, gäldenären sig från sitt hemwist begifwa wid andra tillfällen, än då han besöker den offentliga gudstjensten, eller skall wid Rätten, el-

ler annorstädes, för meddelande af upplysningar rörande boet, på kallelse sig inställa.

§ 20. Är gäldenär insatt i blysättningshätte, då offentlig stämning å hans borgenärer utfärdas; warde derutur lösgifwen, sedan han bouppteckningen med ed fästet: ställe sig dock till esterrättelse hwad i 19 § sagdt är.

§ 21. Sedan gäldenären fullgjort hwad i afseende å bouppteckning och boets öfwerlemnande i 19 § föreskrifwes; ege han jemwäl wid andra än der nämnda tillfällen utom sitt hus wistas; dock må han ej, utan borgenärernas samtycke, förr än två månader efter inställesedan förflutit, sig från sitt hemwist längre bort aflägsna, än att han kan, en wecka efter kallelse, wid Rätten eller annorstädes inom Rättens domsaga personligen sig inställa till afgifwande af upplysningar rörande boet: ware ock skyldig att

för gode män eller slyblomän uppgifwa stället der han wistas, och om det utom domsagan är, wiß derinom bosatt person, till hwilken kallelse å honom må lemnas.

§ 22. Begifwer sig gäldenär från sitt hemwist utan att hafwa iakttagit hwad honom efter 19 och 21 §§ åligger; då må han bysättas till deß han sådant åliggande fullgjort: uteblifwer han, då han efter kallelse sig inställa borde; warde genast hemtad: afwiker han från det ställe, dit han kallad eller hemtad blifwit, medan hans närvaro der erfordras; warde i bysättningshäkte förwarad under den tid, som för ändamålet nödig pröfwas. Kostnaden för gäldenärens bysättande drabbe i deß fall konkursboet.

§ 23. Rymmer gäldenär för skuld, men warder ertappad; då skall han i häkte förwaras till deß utredas kunnat,

huruwida han till bedrägligt förhållande sig skyldig gjort.

Har gäldenär, som rynt, Konungens lejdebrief erhållit; förfares i enlighet dermed.

§ 24. Då anledning förekommer att gäldenär i bysättningshåtte förwara, eller att tredskande gäldenär hemta, efter hwad i 22 § sägs; anmäle det Rättens ombudsman hos Rätten eller Domaren, som derom förordnar.

§ 25. Sedan uppteckning af gäldenärs bo skett, låte Rätten, eller Domaren, ändå att han jäfwiq är, genast kalla gäldenären att å wiß dag, sist inom fjorton dagar, boupteckningens riktighet med ed fästa. Å landet må sådan ed afläggas inför Domaren, der ej ting snart infaller.

År gäldenär bysatt, eller aflägsset boende; då må Rätten eller Domaren

tillåta honom att edgång inför närmaste domstol fullgöra.

§ 26. Å den dag, som sålunda utfatt blifwit, gifwe gäldenären upp om och hwad mera till boet hörer än som förut upptecknad blifwit, och swärje sedan denna ed: "Jag N. N. swär och betygar wid Gud och hans heliga evangelium att den öfwer mina tillgångar och skulder, i anledning af min wid N. N. Rätt nu anhängiga konkurs, förrättade uppteckning (med deri af mig nu gjorda tillägg) riktig är, så att ej något af hwad boet tillhör är af mig sjelf, eller genom andra, mig weterligen undantaget; och detta är wist, så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ."

Skall eden afläggas af förmyndare eller målsman; warde den derefter lämpad.

§ 27. Gäldenärs hustru gånge och sådan ed, som omförmäld är, der någon

af borgenärerna det äskar. Tjenare och andra, som om boets tillstånd kunskap ega, åligge jemwäl der så äskas, att det uppgifwa och uppgiften med ed fästa. Är gäldenär död, eller har han wikit undan; ege Rätten, der så skäligt pröfwas, förelägga barn, som till laga ålder komna äro, att bouppteckningen edeligen styrka.

Dmyndig förklarad, hwars egendom till konkurs afträdes, ware och pliktig bouppteckningsed aflägga, der Rätten eller Domaren så skäligt pröfwar.

§ 28. Wägrar gäldenär att eden gå; warde i hånke insatt till des han edgången fullgör.

§ 29. Gäldenär ware pliktig gifwa borgenärerna, deras gode män eller sysslomän, de underrättelser om konkursboets tillstånd och tillhörigheter, som af dem äskas: tredskas han: ege Rätten eller Domaren, på framställning af Rät-

tens ombudsman, honom förelägga att det fullgöras wid äfwenlyr af bysättning.

§ 30. Gäldenär njute, der han sig ej annorledes försörja kan, af konkursboet nödigt underhåll för sig, hustru och oförsörjda barn under två månader från den dag, offentlig stämning gifwen är: kan ej inom nämnde tid bouppteckningen med ed fästas och boet till gode män öfwerlemnas; njute gäldenären till des sådant skett, underhåll som sagdt är. Gäldenären warde ock tilldeladt hwad som erfordras för resa och uppehälle, då han, efter kallelse, har att inställa sig wid Rätten till förhör, eller annorstädes till afgifwande af upplysningar rörande konkursboet, dock ej mer, om han wistas utom Rättens domsaga, än som tarfwades, om han derinom, å ort der han sist wistades, sig uppehölle. I öfrigt ege han från konkursboet för sig, hustru och oför-

förjda barn utbekomma och behålla nödiga gång- och fängkläder.

Kommer twiſt upp i anledning af hwad nu ſtadgadt är; präſwe Rätten hwad gäldenären beſtås må med aſſeende få wäl å hans behof och boets ſtällning, ſom å hans omſorg att rätt för ſig göra och beredwillighet att gode männen tillhandaga.

§ 31. Afträdes embets- eller tjenſtemans egendom till konkurs; warde det hans närmaste förman ofördröjligen af Rätten eller Domaren kungjort: och ankomme på den myndighet, under hwilken gäldenären i och för tjenſten lyder, att präſwa huruwida han för, än fyra månader eſter inſtälledagen förſlutit må i utöfningen af tjenſten åter inträda.

Af gäldenärens lön warde, eſter aſdrag af det, ſom utgår till den, tjenſten i hans ſtälle föreſtår, gäldenären ſå mycket

tillagdt, som till hans eget, hans hustrus och oförsörjda barns underhåll tarfwas: hwad öfrigt är, gånge till konkursboet.

§ 32. Gälldenär sware med den egendom, han i framtiden ärfwa eller förwärfwa kan, der ej annan öfwerens-kommelse i laga ordning träffad blifwit, till fulla gällden, ehwad den i konkursen är bewakad eller icke.

§ 33. Ej må borgenär, sedan gälldenärs egendom blifwit asträdd till konkurs, den der ej afflutats genom sådan förlikning, hwarom i 94 § förmåles, å gälldenär erhålla bysättning för fordran, som blifwit i konkursen godkänd, eller kunnat i konkursen bewakas, utan så är att borgenären wisar skälig anledning, det gälldenären undandöljer tillgång, som honom efter konkursen tillfallit, och gälldenären, i sådant fall, ej gitter inför domstol eller Konungens Befallnings-hafswande, å tid, som honom förefattes,

med ed styrka, att han sådan tillgång ej eger.

§ 34. Öfwer beslut, som Rätten meddelar i frågor, hwilka i detta kapitel omförmålde äro, må besvär hos Hofrätten anföras; men beslutet gånge ej defmindre i verkställighet.

3 Kapitlet.

Om hwad till konkursbo rätteligen hörer och om återgång af afstal.

§ 35. Till konkursbo räknas all egendom, som gäldenären tillhörde den tid, då han sin konkursansökan till Rätten eller Domaren ingaf, eller, i anledning af borgenärs ansöknings om konkurs, offentlig stämning utfärdades, så ock hwad honom under konkursen tillfaller af sådan beskaffenhet, att det för gäld kan i mät tagas, äfvensom hwad

enligt 36 § till boet återvinnas kan. Ej må dock af hwad gäldenären under konkursen genom eget arbete förvärfwar, boet tillkomma mera än den behållning, som återstår, sedan afdrag skett för all kostnad till förlag jemte gäldenärens, hans hustrus och oförsörjda barns nödiga underhåll. Om gäldenärs lön för embete eller tjänst är i 31 § stadgadt.

§ 36. 1 mom. Har gäldenär genom gåfwa afhändt sig egendom af sådant värde att borgenärerna deraf märkelig skada haft, och äro ej mer än tre månader före konkursens början förflutna, sedan gåfwa af lös egendom fullbordad, eller lagfart å gåfwa af fastighet följt blifwit; ege konkursboet den egendom återvinna: samma lag ware, der köp, byte, lega eller annat sådant aftal skett, och af misförhållandet mellan de å ömse sidor utfästade wilkor skönjas kan, att aftalet

hufwudsfalligen har egenfkap af gåfwa. Då egendom fälunda återwinnes, gälde konkursboet derå gjord nödig kostnad, afwensom, der något å andra fidan blifwit erlagt, det fälunda utgifna eller defwärde.

2 mom. Har under de trettio fista dagarna före konkursens början gäldenären betalt gäld, som icke före defbörjan till betalning förfallen varit, eller har han under samma tid annorledes än med penningar, wexlar, i löpensfkap löpande förbindelser, eller andra, med hänsyn till gäldenärens yrke, wanliga betalningsmedel, betalt förfallen gäld; gånge den betalning åter, om borgenärerna derå tala; fordringsägaren obetaget att i konkursen göra sin fordran gällande. I fråga om wexel, som på gäldenären dragen är, må dock talan om återbäring af redan werkställd betalning, som med penningar flett, ej kunna an-

ställas mot annan än den, för hvars räkning wexeln dragen är, eller, om detta är gäldenären sjelf, emot första emottagaren.

3 mom. Har under den tid, i nästföregående mom. sagdt är, gäldenären annorledes ingått aftal, hwarigenom han ifklädt sig förbindelse eller afhändt sig egendom, borgenärerna till förfång och under sådana omständigheter, att den, med hwilken aftalet ingicks, haft skäl原因 att sådant antaga; gånge och det aftal, på borgenärernas åfäran, åter såsom i 1 mom. sägs.

4 mom. Är under de sista trettio dagarna före konkursens början pant af gäldenären lemnad för skuld, wid hvars tillkomst sådan säkerhet ej warit betingad; ware pantsättningen utan werkan, der borgenärerna det påstå.

5 mom. Har under sist sagda tid lös egendom blifwit för någon borgenärs

fordran i mät tagen och försäld; ware lag som i 2 mom. sägs.

6 mom. Har egendom, hwartill borgenärerna ega återvinningsrätt, kommit i annan mans hand, genom sådant fång, att denne finnes berättigad egendomen behålla, eller är egendomen eljest så förskingrad eller förstörd, att den ej återställas kan; njute konkursboet ersättning för sin förlust efter egendomens värde.

§ 37. Vilja gode männen, syfvlömmännen eller borgenärerna egendom till boet enligt 36 § återvinna; tage stämning och fortställe den sist inom en månad efter inställedagen: Har å fast egendom, som gäldenären sig afhändt, lagfart ej blifwit sökt förr än efter inställedagen; warde den klandertid, nu sagd är, beräknad från den dag, lagfarten söktes. Enskild borgenär ege och rätt återvinningsstalan anställa, på

fätt nämndt är: kungöre det ock, innan faken wid domstolen förekommer, för gode männen eller syflomännen: försummar han det; då må hans talan ej till pröfning upptagas.

Will den, emot hwilken återwinningstalan anställd är, i följd deraf fordran i konkursen bewaka, och är den talan ej så tidigt wäckt, att han kunnat bewaka fordringen å inställedagen; ware han berättigad att, sedan fordringen, der så äskas, blifwit med borgenärsed fästad, på hwad han till konkursboet återbära skall, afräkna så mycket, som på fordringen belöpa bort, om den å inställedagen bewakad blifwit.

§ 38. Har någon till gäldenären sålt waror, men betalning dertför ej nju- tit, och äro innan den tid, då gäldenären sin konkursansökning till Rätten eller Domaren ingaf, eller, i anledning af borgenärs ansökning om konkurs, of-

fentlig stämning utfärdades, warorna ej aflemnade till gäldenären eller till annan för hans räkning; ware säljaren ej skyldig utgifwa warorna, der borgenärerna dem ej betala.

4 Kapitlet.

Om afträdd egendoms förvaltning.

§ 39. Till det förhör inför Rätten eller Domaren, då, enligt hwad i 25 § sagdt är, gäldenären bör boupp-teckningsed aflägga, warde ock i orten wistande och närmast boende borgenärer kallade att utse gode män för att konkursboet till förvaltning emottaga. Borgenärerna skola derwid uppgifwa beloppet och beskaffenheten af sina fordringar och, så widt ske kan, förete de handlin-

gar, hwarå fordringarna sig grunda: sedan wälje de inför Rätten eller Domaren två eller flera gode män, helst bosaste och dem, som sjelfwa äro sakägare: är boet af ringa beskaffenhet, och wilja borgenärerna förvaltningen deraf åt blott en god man anförtro; ware det tillåtet, der Rätten eller Domaren pröfwar att det ske må. Förordnande för gode män skall af Rätten eller Domaren utfärdas.

I de fall, då, enligt 25 §, gälde när må bouppteckningsleden wid annan Rätt afläggas, warde dock borgenärerna, på sätt nu sagdt är, kallade till förhör inför Konkursdomaren eller den Rätt, der konkursfaken är anhängig. Samma lag ware, der, i följd af särskilda omständigheter, bouppteckningen till Rätten eller Domaren icke inkommit inom en wecka från den dag, offentliga stämningen gafs.

§ 40. Åro borgenärer, som tillstådeskommit, få, och ega de ringa fordringar, eller kan ej konkursboets förvaltning de af dem walde gode män med säkerhet betros; ligge till Rätten eller Domaren att utse annan skicklig och wederkäftig man, eller flera, att med närvarande borgenärer, eller de af dem walde gode män, i förvaltningen deltaga.

§ 41. Då gode män utses, förordne och Rätten eller Domaren en ärlig och förständig man, inom eller utom Rätten, att i konkursfaken wara Rättens ombudsman. Honom åligge att öfwer gode männens och syflomännens förvaltning hafwa tillsyn: att wid de borgenärer-
nas sammanträden utom Rätten, der han är tillstådes, föra ordet; att hos Rätten eller Domaren anmäla de frågor, hwilka af konkursfaken uppstå och Rättens pröfning påkalla: och att i öfrigt widtaga

de åtgärder och beslut, hwilka, enligt denna lag, på Rättens ombudsman ankomma.

Har den, som till ombudsman förordnas, ej förut aflagt domareed; gånge sådan ed inför Rätten eller Domaren, innan han nämnda befattning tillträder.

§ 42. På Rätten eller Domaren ankomme att, när så skäligen pröfwes, Ombudsman entlediga och annan i hans ställe förordna. Deröfwer må klagan ej föras.

§ 43. Sedan borgenärerna å inställelsedagen bewakat sina fordringar, wälje de, inför Ordföranden wid sammanträdet eller Rättens ombudsman, slyflomän, så många, som de efter boets beskaffenhet nödiga finna, att i gode människens ställe förvaltningen af boet öfwertaga och besörja alla de ärenden, som borgenärernas gemensamma rätt och bästa röra. Rätten eller Domaren ut-

färde förordnande för de walde. Till syflomän må wäljas borgenärer eller andra skickliga män.

§ 44. Borgenärerne ega att, då syflomän wäljas, eller sedermera, gifwa dem föreskrift, hwarefter de i förwaltningen sig rätta skola: stånde och borgenärerna fritt att bland sig wälja en eller flera, för hwilka, i förening med Rättens ombudsman syflomännen hafwa att, när så fordras, wisa reda. Rättens ombudsman ege och redowisning fordra, när han så nödigt finner.

§ 45. Ej må borgenär, som till god man eller syfloman är wald, eller sådant uppdrag erhållit, som i nästföregående § sagdt är, den befattning sig undandraga, utan han dertill wisar giltigt skäl.

§ 46. Gode män skola, så snart de förordnade blifwit, taga konkursboet under wård, göra sig noga underrättade

om boets tillstånd, affskilja hwad der finnes som annan tillhörer, och gifwa det till egaren ut, då hans rätt ostridig är, granska boupteckningen, uppteckna hwad förut ej upptecknad blifwit, bewaka boets rättegångar och angelägenheter, indrifwa fordringar och bereda boet till utredning.

§ 47. Under anslagstiden låte gode männen fast egendom värderas, som i Utsöknings=Balken sägs. Ej må dock sådan egendom före inställedagen försäljas, utan så är, att den för intecknad gäld utmätt blifwit.

§ 48. Finnas i gäldenärs bo sådana waror eller tillhörigheter, som förskämning eller snar förstörelse eller hastigt fallande i värde underkastade äro, eller alltför kostsam wård erfordra; ege gode männen med samtycke af Rättens ombudsman och sedan gäldenärens yttrande blifwit inhemtadt, det gods för-

fälja låta, antingen å offentlig auktion, eller under hand, efter som det för konkursboet fördelaktigast pröfwas. Sker försäljning under hand; då skall godset förut af sakkunnige män värderas.

Äro boets tillgångar i reda penningar så ringa, att, till winnande af erforderliga medel för boets wård och förwaltning nödigt blifwer andra waror eller lösören före inställedagen försälja; ege ock gode männen sådan försäljning verkställa, dock ej utöfwer hwad nödigt är. Ej må i andra fall, än nu sagda äro, lös egendom före inställedagen försäljas, utan så är att gode männen, efter samråd med Rättens ombudsman och sedan gäldenären hörd blifwit, anse nödigt, till förekommande af synnerlig förlust för borgenärerna, att gäldenärens rörelse fortsätta, der sådant enligt lag kan ske.

§ 49. Gode männen skola, med ledning af gäldenärens böcker och andra konkursboet rörande handlingar samt de omständigheter, hwilka desutom öfwer boets tillstånd och anledningarna till obeståndet kunna upplysning lemna, derom uppsätta skriftlig berättelse, som borgenärerna å inställedagen föreläggas skall. I den berättelse ware särskildt anmärkt, hwilka böcker gäldenären hållit, och huru de förda blifwit, så och huruwida skäligen anledning förefinnes dertill, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt förhållande, annan oredlighet eller wårdslöshet mot sina borgenärer.

§ 50. Då syflomän förordnade blifwit, åligge gode männen att för syflomännen wisa reda för boets tillstånd och sin förvaltning samt boet med allt hwad dertill hörer till dem öfwerlemnna. Är någon till syfloman wald, som förut

god man war; wise han reda för borgenärerna.

§ 51. Fast egendom må ej annorledes än å offentlig auktion säljas, der ej alla wid sammankomst närvarande borgenärer, så ock gäldenären dertill samtycka. Ur sådan egendom för gäld intecknad; då må ej försäljning utom offentlig auktion ske, der ej de inteckningshafware, hwilkas rätt må wara deraf beroende, bifall dertill lemnat: sker försäljning å auktion; warde de inteckningshafware som kände äro, dertill kallade. Ej må å sådan auktion egendomen säljas under inteckningarnas värde, sammanlagdt med det belopp, som med förmansträtt framför desamma, enligt lag, bör ur egendomen utgå: kan försäljning sålunda ej ske; ege borgenärerna äska försäljning i den ordning, som om fast egendom, den der utmätt blifwit, särskildt är stadgad.

Lös egendom må ej heller säljas annorledes än å auktion, den der blifwit lagligen kungjord, der ej alla wid sammankomst närvarande borgenärer, så ock gäldenären, dertill samthela: består den af warulager, och anses den kunna med större fördel under hand säljas: beslute derom borgenärerna i den ordning, som i 60 § stadgas; dock bör den, som i warorna har panträtt, der sådan finnes, så ock Rättens ombudsman, sedan han gäldenären hört, till försäljning under hand bifall lemna: lag samma ware i afseende å ett eller annat stycke af annan lösegendom.

§ 52. Sedan afgjort är, att ackord ej kommer till stånd, må ej, emot någon borgenärs eller gäldenärens wid sammankomst gjorda bestridande, försäljning af boets egendom uppskjutas längre tid efter inställedagen, än som till kungörelse derom nödig är, efter hwad

auktion å utmått egendom är i lag stadsgadt.

§ 53. Om osäker eller twistig tillgång små förlikningsanbud antagas af borgenärerna, der gäldenären det bifaller: wägrar han bifall; då må han sjelf twisten utföra, der han ställer säkerhet för hwad i förlikning bjudes: kan han ej det; warde rättigheten, såsom annan lös egendom, å auktion försäld, der borgenärerna så för godt finna.

Anbud om förlikning, som fast egendom angår, må ej före inställelsedagen af borgenärerna till pröfning företagas, der uppstosf ske kan: kan ej uppstosf egerum: då må förlikning afflutas, der borgenärerna och gäldenären derom ense äro, och Rättens ombudsman förlikningen bifaller.

§ 54. Har borgenär lös egendom i pant eller eljest under panträtt i hantdom, eller har för hans fordran lös

egendom blifwit utmätt inom den tid och på det sätt att, enligt hwad särskildt är stadgadt, förmånsrätt i den egendom för samma fordran uppkommit; ege borgenären sjelf besörja, att den pant eller egendom å offentlig auktion såld warden, der ej gode männen eller syblomännena wilja den lösa: låte dock dessa förut weta, när försäljningen skall ske, och wise för dem reda för hwad som influttit. Will ej borgenären om försäljningen föranstalta, som nu sagdt är; ege syblomännen derom besörja.

§ 55. Gode män eller syblomän må, efter samråd med rättens ombudsman, i mån af influtna tillgångar, medgifwa borgenär, som har fordran, den der enligt 4 eller 5 § i 17 Kap. Handels=Balken med förmånsrätt utgå bör, att betalning deraf före tiden för fordringarnas granskning lyfta, dock bör borgenären förut hafwa gifwit sin be-

wakningsinlaga till Rätten eller Do-
maren in: ware och pliktig ställa borgen
för hwad han lystet, der ej borgenärer=
na, wid sammankomst, lyftning utan
borgen medgifwa.

§ 56. Då inställedagen förbi
är, må andra borgenärer, som förmåns=
rätt för sina bewakade fordringar hafwa,
medgifwas, på sätt i nästföregående §
sagdt är, att betalning ur tillgångarna
lyfta, sedan de, der edgång äskats, så=
dant fullgjort. Kronan ware dock ej
pliktig att borgen ställa.

§ 57. Wägras lyftning, der den
enligt föregående §§ medgifwas må;
ege borgenär att sig derom hos Rätten
anmäla, och gifwe Rätten deröfwer ut=
slag.

§ 58. Gode männen eller slyflo=
männen må, efter samråd med Rättens
ombudsman, sammankalla borgenärerna
att höras öfwer ännen, som boet och

des förvaltning röra. Rättens ombudsman ege ock för sådant ändamål borgenärerna sammankalla, när han så nödigt finner. Önskar fordringsägare eller gäldenär att samtliga borgenärer höras må; äfke det hos Rättens ombudsman, som eger pröfwa om skäl dertill är: afslår han den begäran; då må ansöknin-gen fullföljas hos Rätten, som beslut i ärendet meddelar.

§ 59. Då enligt hwad i nästföregående § sagdt är, borgenärer höras skola; warde de till sammankomst å wist tid och ort kallade genom kungörelse, som i allmänna tidningarne tre gånger införas bör, första gången minst tio dagar före sammanträdet, der ej Rättens ombudsman, med afseende å särskilda omständigheter, finner nödigt annan tid för wist fall bestämma. Sedan syfblomän förordnade blifwit, ware kungörelse i tidningarna ej nödig, der gälde-

nären och alla borgenärer, som wid sammankomsten ega talan, annorledes om densamma så tidigt underrättas, att de sjelfwe eller genom ombud sig infinna kunna.

§ 60. Wid wal till gode män eller styflomän, så ock uti alla andra mål, som röra förvaltning af gäldenärs bo, gälle såsom beslut den mening, hwarom, bland närvarande borgenärer, de sig förena, hwilkas fordringar sammanräknade utgöra största beloppet, så framt dessa borgenärer derjemte utgöra minst en fjerdedel af de röstande: kan beslut på sådant sätt ej åstadkommas; warde yttrande inhemtadt af Rättens ombudsman, och gälle den mening han biträder. Ej må i frågor, som uppenbarligen röra endast en eller några borgenärs rätt, annan borgenär i omröstningen deltaga. Bewakar medgäldenär eller löstesman jemte borgenären samma

fordran; ege de tillsammans röst, beräknad efter den fordran: kunna de sig ej förena; gälle borgenärens mening, der ej de andra honom utlösa eller för hans fordran ställa full säkerhet.

Menar någon borgenär, eller gäldenären, der hans rätt kan wara af beslutet beroende, att detsamma olagligen tillkommit; ege deröfwer hos Rätten, i stad inom fjorton dagar och å landet inom en månad, besvär anföra; och förordne Rätten eller Domaren, der så nödigt pröfwas, att öfriga borgenärer skola å sammankomst, som af Rättens ombudsman utlyses, af beswären erhålla del för att å wiß dag förklaring deröfwer inför Rätten afgifwa, wid äfwenlyth, att ärendet ändå företagas skall: dock gånge, utan hinder af de anförda beswären, borgenärernas beslut i verkställighet, der ej förbud deremot från Rätten eller Domaren kommer.

§ 61. Der borgenärer, i andra fall än i 6 Kap. sägas, något besluta om en borgenärs betalningsrätt, honom eller andra till förfång, som ej i beslutet deltagit, eller om andra ämnen, som af Rätten pröfwas skola och till boets förvaltning ej höra; ware det ogildt.

§ 62. Wid borgenärernas sammankomster utom Rätten skall protokoll öfwer deras beslut hållas och uppläsas, så ock af några bland dem underskrifwas; och warde det af gode männen eller syblomännen förwaradt, att wid påfordran Rättens ombudsman och delägare i konkursen tillhandahållas.

§ 63. Inom en wecka efter hwar månads slut, der ej borgenärerna annan tid bestämna, skola gode männen eller syblomännen till Rättens ombudsman aflemna räkning öfwer boets inkomster och utgifter i penningar under månaden, hwilken räkning skall af Ombudsmannen

förwaras; och bör hwad af influtna medel ej till boets wård och förwaltning nödigt är af gode männen eller syßlomännen i allmänt rånteri eller penningewerk insättas, der ej borgenärerna wid sammankomst besluta, att penningar utlånas må mot säkerhet, som borgenärerna godkändt. Under anslagstiden må dock penningar ej utlånas på längre tid än till inställelsedagen.

§ 64. Wiså gode män eller syßlo-
män motwilja eller försummelse wid fullgörandet af sitt uppdrag, eller wägra de att om boet och dess förwaltning meddela upplysningar, när Rättens ombudsman, någon af borgenärerna eller gäldenären det äskar; då må Rättens ombudsman förhållandet hos Rätten anmäla, och ege Rätten de försumlige eller motwillige tillhålla att sina åligganden fullgöra, eller, efter omständigheterna, dem från förwaltningen genast

skilja. I sistnämnda fall kalle Rättens ombudsman borgenärerna tillsammans, att inför honom andra gode män eller syflomän wälja, och anmäle walet hos Rätten eller Domaren till den åtgärd, som i 39, 40 och 43 §§ sägs.

§ 65. Will borgenär eller gälde-
när framställa sådan anmärkning mot gode män eller syflomän, som i nästföregående § omförmäld är; göre det hos Rättens ombudsman. Warder den klagan af Ombudsmannen lemnad utan afseende, stånde det klaganden fritt att sin klagan till Rättens pröfning underställa.

§ 66. Gode män eller syflomän wärde konkursboets egendom och rätt som sin egen, eller gälde skadan. Åro flera gode män eller syflomän, och wilja de dela förvaltningen sig emellan; bestämme i fråga om gode män, Rätten, och, i afseende å syflomän, borgenärerna, om

och i hwad mån det ske må: hafwa de förwaltningen odelad; då må de ej an- norlunda än samfäldt widtaga någon åtgärd, som för boet någon förpligtelse medföra kan, eller någon rättighet det- samma afhända.

§ 67. Arfwode för konkursboets förvaltning må borgenärerna utsätta antingen till wißt af hundra, eller efter annan grund; dock må det ej för syflomän efter tid räknas. Af det arfwode tage Rättens ombudsman, der ej Rätten annorlunda bestämmer, en tredjedel, och gode männen eller syflomän- nen två delar. Möjas de ej med bor- genärernas beslut derutinnan, eller me- nar någon borgenär, eller gäldenären, att arfwodet blifwit för högt bestämtd; lägge Rätten dem emellan, som skäligt pröfwas. Ej må arfwode njutas förr än gode män eller syflomän slutlig reda för sig gjort.

Arfwode, som belöper för egendom, hwilken är intecknad eller deri särskild förmånsrätt eljest eger rum, skall, lika som kostnaden för den egendoms wård och försäljning, af egendomens afgäld och köpekillingen utgå.

§ 68. Hwad Rätten beslutar i frågor, som i detta Kap. omförmälas, gånge i werkställighet, ändå att beslutet öfwerklagas, der det ej rör ämne, som i 66 eller 67 § nämnt är.

5 Kapitlet.

Om fordringars bewakning wid konkurs och om rättegång deri.

§ 69. På den inställensedag, som, enligt 14 §, warder genom den offentliga stämningen för fordringars anmälande bestämmd, skola tillstådeswara, i

stad Rättens Ordförande, eller annan
 af Rätten dertill utsedd Bedamot, och
 å landet Domaren, att ordet wid för-
 handlingarna föra, så ock Rättens om-
 budsman, gode männen och gäldenären;
 dock må de sednares utewaro ej hindra
 ärendets handläggning. Ordföranden
 uppläse gäldenärens konkursansöfning
 eller, der egendomsafrädet twunget är,
 den derom förda skriftwerling, jemte be-
 slutet derom, så ock öfriga handlingar,
 deraf parterna om saken nödig kunskap
 få kunna. Derefter uppgifwe hwar bor-
 genär skriftligen sin fordran med den
 rätt, han påstår: lägge ock de handlin-
 gar in, på hwilka han sin talan grun-
 dar, eller affskrifter deraf, med åteknadt
 bewis af Rättens betjente eller af två
 andra trowärdiga män, att de med huf-
 wudskrifterna lika äro. Har borgenär
 före inställedagen bewakningshandlin-
 gar aflemnad, i stad till Rätten samt,

å landet, till Domaren, warde det ock tillkännagifwet.

§ 70. Derefter företages, der ej någon af tillstädeswarande parter anstånd äskar, granskningen af de anmälda fordringarna. Ordföranden redogöre derwid för fordringsanspråket samt den rätt till betalning, som yrkas: framställe ock förskildt till parterna om de godkänna så wäl yrkandet om betalningsrätt, som påstående om förmånsrätt, der sådan blifwit wäckt; och göre derom i protokollet anteckning.

§j må å hwad sålunda blifwit af samtliga tillstädeswarande parter godkändt eller utan anmärkning lemnadt, talan af någon part sedan ega rum; dock lände ej godkännande af yrkad förmånsrätt till förfång af deras rätt, som enligt lag hafwa företrädesrätt till betalning ur wiß egendom.

§ 71. Will någon å inställeledagen närvarande borgenär, god man eller slyploman, eller ock gäldenären, der han tillstådes är, jäf emot en eller flera af de bewakade fordringarna göra, eller begär någon af dem rådrum att sitt beslut derom, efter granskning af handlingarna, fatta; utsätte då Ordföranden wiß dag inom två weckor derefter, å hwilken anmärkningarna, skriftligen författade, sednast skola aflemnas till Rätten eller Domaren. Ordföranden bestämme ock å inställeledagen, efter samråd med Rättens ombudsman, ej mindre lämplig ort, hwarest handlingarne under skriftwerlingstiden skola genom ombudsmannen parterna tillhandahållas, än ock wiß dag, minst en och högst två weckor efter tiden för anmärkningarnas aflemnande, samt lämpligt ställe för parterna att inför Ombudsmannen sammankomma, såsom i 74 § sägs. Begär

någon af parterna för anmärkningars afgifswande och sammanträdet inför Dombudsmannen längre tid än nu sagdt är, och är saken widlyftig; då må Ordföranden anstånd medgifwa, dock ej utöfwer hwad nödigt pröfwas.

Ej må emot fordran, som å inställedagen anmäld är, jäf annorledes än i nu stadgad ordning framställas.

§ 72. Rättens ombudsman ware pliktig att, der handlingarnes granskning ej blifwit å inställedagen afslutad, skyndsamt upprätta en förteckning, utwisande beloppet af hwarje anmäld fordran, så ock, der förmånsrätt blifwit yrkad, den åberopade grunden dertför samt den plats i förmånsrättsordningen, som, enligt det framställda yrkandet, skulle fordringen tillkomma. Den förteckning ware hos Dombudsmannen tillgänglig minst fyra dagar före utgången af den

för anmärkningars aflemnande bestäm-
da tid.

§ 73. Nu hafwa skriftligen för-
fattade anmärningar i föreskrifwen tid
inkommit; öfwerlemne Rättens ordfö-
rande eller Domaren de skrifter till
Rättens ombudsman och bestämme der-
wid tillika wiß dag, då parterna, dereft
förlikning ej träffas kan, hafwa att in-
för Rätten sammankomma, i stad inom
fjorton dagar efter sammanträdet inför
Ombudsmannen och på landet å det
efter nämnda sammanträde först insal-
lande lagtima ting, der urtima ting ej
warder äskadt.

§ 74. Wid sammankomst inför
Rättens ombudsman, hwarom nu sagdt
är, ingifwe den eller de borgenärer, mot
hvilkas fordringsanspråk jäf blifwit
gjordt, skriftligen uppsatta swaromål:
bifoge ock de handlingar, som deras ta-
lan styrka. Ombudsmannen uppläse

den förda skriftwexlingen och söke att parterna om det stridiga förlika. Medgifwa samtliga tillstådeswarande parter, att gjordt jäf må förfalla, eller inskränka de jäfwet; ege ej part, som uteblifwit, derå tala. Finnes jäf, derom förlikning ej träffas kunnat; då skall frågan till Rätten hänskjutas, och kungöre Umbudsmannen tiden, då parterna hafwa att utan widare kallelse sig wid Rätten inställa. Är det Häradsrätt; inhemte han dock först om urtima ting för sakens behandling äskas, i hwilket fall tiden af Domaren kungöres i allmänna tidningarna tre gånger, sista gången minst fjorton dagar före tinget.

Umbudsmannen tillställe derefter ofördröjligen Rättens ordförande eller Domaren protokoll öfwer sammanträdet, innehållande om och i hwad mån förlikning skett och hwilka anspråk såsom stridiga återstå, äfvensom om för-

hör wid Rätten blifwit af någon part åskadt. Det protokoll skall af Ombudsmannen underskrifwas och jemwäl af två tillstädeswarande borgenärer påtecknas.

§ 75. Nu äro twistiga fordringsanspråk till Rätten hänskjutna; då skall Rätten dem, utan hinder af parternas uteblifwande, ofördröjligen till afgörande företaga och så widt ske kan, på en gång, med dom afhjelpa. Ej ware part tillåtet att inför Rätten widare i saken anföra, der ej sednast wid det sammanträde inför Rättens ombudsman, hwarom i nästföregående § sagdt är, förbehåll derom blifwit gjordt, eller Rätten eljest pröfwar nödigt att parter höra. Darfwa en del fordringar längre tid för att utredas och styrkas; då skall dom öfwer dem, som snarare afgöras kunna, förr meddelas: ej heller må saken uppehållas förty att någon borgenärs an-

språk på annan Rätts pröfning beror, utan fastställe Rätten hans betalningsrätt för det belopp, som genom dom i den särskilda rättegången bestämdt warer.

§ 76. Göres jäf emot bewakad fordran af en eller flera parter; det gälle ock för de andra, ändå att de ej i jäfwet deltagit.

§ 77. Wädjar någon mot Rättens dom: åligge Rätten eller Domaren, att alla handlingar, som twisten röra, till Hofrätten insända tre weckor förr än parterna skola sig der inställa.

§ 78. Ej må i högre Rätt andra bewis i konkursfal gälla än de, som wid första domstol i laga ordning företedda varit, der ej den högre Rätt pröfwar, att parts begäran om anstånd utan skäl afflagen blifwit, eller att han ej fått tillräckligt rådrum att bewis anskaffa. Är dom grundad å skäl, som af gälde=

när eller borgenär under skriftväxlingen ej anförda varit; då ege och den missnöjd är, att till bestyrkande af sin rätt nya bewis förete.

§ 79. Söker någon borgenär ändring i Rättens dom; det gälle ej för dem, som ändring icke sökt.

§ 80. Nu kan så hända, att någon borgenär vill efter inställedagen fordringsanspråk anmäla; gifwe sin inlaga in, i stad till Rätten och å landet till Domaren. Rätten eller Domaren utsätte i anledning deraf förhör med parterna inom två månader derefter: och warde saken derwid och jemwäl sedermera så behandlad, som här ofwan sagdt är om fordran, den der blifwit å inställedagen anmäld.

Till det förhör, som sålunda inför någon Rättens ledamot eller Domaren hållas skall, låte han kalla Rättens ombudsman, så och gäldenären, der han

när wistas, jemte syflomännen, de sednare för att den anmälda fordringen granska: låte och förhöret tre gånger, siff fjorton dagar förut, i allmänna tidningarna kungöra.

Ordföranden, Rättens ombudsman, så och syflomännen, der de när warit, njute för inställelsen wid det förhör ersättning af den eller de borgenärer, hwilkas fordringsanspråk der förewarit; och betale de likaledes kallelsekostnaderna. Warder jemwäl förhör inför Rättens ombudsman, enligt 71 §, nödigt; gäldes kostnaden dershör af de borgenärer, hwilkas bewakningar det förhör föranledt.

§ 81. Borgenär, som efter inställedagen fordran anmäler, ege ej i saken tala för än förhör i anledning af hans bewakning blifwit, såsom i nästföregående § sagdt är, inför någon Rättens ledamot eller Domaren hållet.

§ 82. Orkar gäldenär eller borgenär, att annan borgenär skall sin fordran med ed fästa, ware denne då pligtig sådan ed swärja: "Jag N. N. swär och betygar wid Gud och Hans heliga evangelium, att jag, innan ansöknungen om afträädande af N. N:s egendom mig kunnig blef, på god tro varit innehafware af den fordran, jag nu uppgifwit, och att den icke, mig weterligen, af swel eller bedrägeri tillkommit, utan riktig är, såsom den af mig uppgifwen blifwit: så sannt mig Gud hjelpe till lif och själ."

Skall fordran bewakas af arswinge, af ombud för Kronan, allmänt verk eller allmän inrättning eller af styrelse för bolag eller förening, hwars angelägenheter af wiß styrelse förwaltas: warde eden derefter lämpad. Samma lag ware, der fordran bewakas af förmyndare eller målsman för ommyndig eller den un-

der målsmanflap står, af god man eller
 syfloman i konkurs för gäldenär, eller
 af den, som det eljest efter lag tillkom-
 mer att annans fordran i konkurs be-
 waka: ware ock i sådant fall rätta sal-
 egaren pligtig, att sjelf, om han dertill
 skicklig finnes, edgången fullgöra, der
 någon borgenär det äskar och Rätten
 pröfwar skäl dertill wara.

§ 83. Har borgenär uppgifwit
 större fordran än han sedan under eden
 begripa kan; då må han, wid edens
 afläggande, rättelse i den bewakning
 göra.

§ 84. Öfr borgenär innan han sin
 fordran med äskad borgenärsed styrkt;
 skall eden afläggas af den, som i hans
 ställe träder, och warde derefter lämpad.

§ 85. Är någon borgenär af så-
 dan lära, att han ej kan eden på före-
 skrifwet sätt aflägga; förhålles dermed

efter hwad för sådana fall förskildt är stadgadt.

§ 86. Yrkande, att anmäld fordran med ed fästas skall, göres skriftligen, i den ordning och inom den tid, som för jäf emot fordringar förr stadgade äro. Ej må sådant yrkande i bewakningsinslaga väckas.

§ 87. Då borgenär edgång fullgöra skall; göre det wid den rätt hwar under konkursfaken lyder, eller inför annan domstol. Wistas borgenär utom riket; då ege han eden aflägga i landet, der han wistas, antingen hos Swenska beskickningen eller inför den domstol eller den myndighet, hos hwilken, enligt det landets lag, sådan edgång fullgöras må.

Borgenär stånde ock fritt att eden aflägga före inställedagen inför domstol eller myndighet, som nyss nämnd är, så ock å inställedagen inför Ordföranden.

§ 88. Borgenär emot hwilken yrskande om edgång i laga tid framställt blifwit, ware pligtig att inom en månad efter utgången af den tid, som i 86 § sagd är, till Rätten eller Domaren ingifwa bewis, att han föreskrifwen ed aflagt: kan det ej ske; anmäle han inom samma tid sitt förfall för Rätten eller Domaren, och pröfwe Rätten om längre tid honom föreläggas må. Försummar borgenär att edgångsbewis inom föreskrifwen tid ingifwa; warde hans bewakning utan afseende lemnad: företter han det sedan; anses bewakningen då wara gjord.

§ 89. Edgångsbewis, hwarom i nästföregående § sagdt är, warde af Rätten eller Domaren tillståndt Dombudsmannen. Will någon borgenär jäf emot det bewis framställa; göre det skriftligen hos Rätten eller Domaren inom fjorton dagar efter det bewiset sednast

ingiswas bort; och warde, för pröfning af jäfwet, utsatt tid, då parterna hafwa att hos Rätten sig infinna. Rätten eller Domaren skall den tid tre gånger, sista gången minst fjorton dagar förut, i allmänna tidningarna kungöra låta.

§ 90. Borgenär, som för sin fordran har lös pant i handom eller inteckning i gäldenärens fasta gods, njute, der han fordringen i konkursen icke bewakat, ej rätt till betalning ur annan konkursboets egendom än panten eller den intecknade fastigheten. Sådan borgenär ware ock pliktig, der det äskas, att innan han betalning ur panten eller fastigheten njuta må, sin fordran med den i 82 § föreskrifna borgenärsed fästa. Äskas sådan ed; förelägge Rätten eller Domaren borgenären wiß tid från det han af föreläggandet erhållit del att till Rätten eller Domaren ingiswa bewis, att han föreskrifwen ed aflagt. Sker det ej; då må

egendomen, såsom annan konkursboets tillhörighet, af gode männen eller slylomännen omhändertagas, och utdelning derutur ske till andra borgenärer, som sina fordringar lagligen bewakad: fullgör han edgången innan sådan utdelning skett; ware wid sin rätt till betalning ur panten eller fastigheten bibehållen.

§ 91. Den som will begagna fordran endast till qwittning mot skuld, hwarför han hos gäldenären häftar, ware ej pligtig att sådan gensfordran i konkursen bewaka. Sökes hans skuld för konkursboet ut; åligge honom, der han qwittningsrätt njuta will, att, om så äskas, fordringen beediga, såsom i 82 § sagdt är.

§ 92. Utan hinder af den ed, som borgenär gått, ege Rätten att pröfwa giltigheten af hwarje fordran, hwaremot jäf i laga ordning gjordt är.

§ 93. Hvad om fordringars be-

wakande i detta Kap. sägs, gälle ej för fordran hos bank eller allmänt pennin-
 gewerk, efter sedel eller annan löpande
 förbindelse, som tryckt eller graverad
 utgifwes, utan lände derom till efter-
 rättelse hwad i särskild lag stadgas.

6 Kapitlet.

Om förlikning och ackord emellan gäldenären och borgenärerna.

§ 94. Har gäldenär, hwars egen-
 dom till konkurs afträdd är, om betal-
 ningen af sin gäld träffat öfwerenskom-
 melse med sina borgenärer; ege rätt att,
 sedan den i stämningen utsatta instäl-
 letid förbi är, hos Rätten eller Do-
 maren göra ansöknig, att konkursen
 nedläggas må. Är skriftlig öfwerens-
 kommelse upprättad och af alla borge-
 närer, som sig anmält, jemte gäldenä-
 ren, undertecknad, eller har gäldenären

andra bewis, att han nämnde borgenärer förnöjt; gifwe Rätten eller Domaren, sedan gode männen eller slylomännen hörde blifwit, bewis att konkursen nedlagd är: och warde det emot borgenärer så ansedt, som om konkurs ej inträffat.

§ 95. Will gäldenär erbjuda acford, efter hwad här nedan sägs; ingifwe sednast å inställedagen skriftligt förslag derom med alla wilkor derwid; warde det förslag, innan sammanträdet upplöses, af Ordföranden föredraget för borgenärerna. Med pröfningen af acfordsförslaget skall anstå till det i 71 § omförmälda förhör inför Rättens ombudsman: tarfwas ej sådant förhör; utsätte Ordföranden och kungöre å inställedagen för parterna wiß tid och ort, att inför Ombudsmannen sammankomma för att beslut i anledning af acfordsförslaget fatta. Under tiden ware förslaget för borgenärerna tillgängligt, såsom om bewakningsinlagor i 71 § sagdt är.

§ 96. Å den dag, då ackordsförslag sålunda pröfwes skall, inställa sig gäldenären personligen, och ej genom ombud, der han ej har laga förfall. Derwid må wäl, med gäldenärens begifwande jemfning i förslaget ega rum; men ej må uppskof med pröfningen ske, utan att sådant uppskof medgifwes antingen af samtliga tillstädeswarande borgenärer, eller ock af fyra femtedelar af dem och deße jemwäl bewakat fyra femtedelar af de wid ackord, enligt hwad här nedan sägs, röstberättigade borgenärens i konkursen anmälda fordringsbelopp.

§ 97. Då ackordsförslag till pröfning förekomma skall, tillhandahålle Rätts ombudsman skriftlig förteckning å alla röstberättigade borgenärer, jemte det belopp af deras fordringar, som wid ackordet, enligt hwad nedan sägs, i betraktande komma må.

§ 98. I öfverläggning och beslut angående ackordsförslag må ej de borgenärer taga del, hwilka förmånsrätt för sina bewakade fordringar yrkat, utan i den mån de det yrkande återkalla. Annan borgenär må i röstningen deltaga, ändå att hans fordran bestridd är.

§ 99. Förslag till ackord skall såsom antaget anses, derest antingen alla tillstådeswarande borgenärer sig derom förenat och de bewakat två tredjedelar af samtliga i konkursen anmälda fordringsbelopp, de der blifwit eller blifwa till betalning godkända och ej med förmånsrätt utgå, eller ock fyra femtedelar af de wid sammanträdet tillstådeswarande borgenärer ackordsförslaget bifallit och desse borgenärer jemwäl bewakat fyra femtedelar af nybnämnda fordringsbelopp.

§ 100. Ackordet är, fastän antaget enligt nästföregående §, dock ej gilt-

tigt, så framt det ej af Rätten fastställes.

§ 101. Antages ackordsförslaget af borgenärerna, eller kan, i följd deraf att jäf emot någon af de röstberättigades fordringar gjordt, men ännu ej pröfwadt är, ej wid sammanträdet afgöras, om förslaget är att såsom antaget eller förkastadt anses; då skall förslaget, jemte det wid sammanträdet förda protokoll och den i 97 § omsförmälda förteckning, sijn inom en wecka af Dombudsmannen till Rätten eller Domaren inlemnas för att af Rätten pröfwas.

§ 102. Då, på sätt i nästföregående § sagdt är, ackordsförslag till Rättens pröfning inkommit, utsättes Rätten eller Domaren genast dag, då ärendet skall wid Rätten förekomma och låte den dag kungöras, såsom i 89 § föreskrifwet är.

Will borgenär, på de i 104 § omförmälda grunder, fastställelse af ackordet bestrida; göre det skriftligen hos Rätten eller Domaren sist en vecka förr än ärendet skall wid Rätten förekomma.

§ 103. Innan ackordsförslag af Rätten till afgörande företages, afgifwe Rättens ombudsman noggrann berättelse om de i konkursfaken förekomna omständigheter, som gäldenärens förhållande, boets ställning och sakens beskaffenhet i öfrigt närmare beteckna.

§ 104. Ackord må ej, ändå att det ej bestridt är, af Rätten fastställas: då beslutet icke i laga ordning tillkommit: då gäldenär blifwit dömd för bedrägligt förhållande mot sina borgenärer eller medan han under tilltal dervför står: då anledning är, att gäldenär hemligen gynnat någon borgenär wid ackordet, eller att annat swel derwid egt rum: då ackordet ej gifwer lika rätt åt alla borge-

närer, som det angår och som ej uttryckligen medgifwit att nöjas med mindre än de öfriga: då det uppenbarligen ländet till skada för borgenärerna.

§ 105. Finnes Rätten, då ackordsförslag till dess pröfning hänskjutet är, att utgången af borgenärernas omröstning öfwer förslaget, enligt de i 99 § utstakade grunder, blifwer olika, då de fordringar, mot hwilka jäf qwarstår, samt de för dem afgifna röster inberäknas, och då de icke beräknas, och anser Rätten i öfrigt skäl wara för handen att fastställelse å ackordet meddela; döme då Rätten först öfwer de twistiga fordringsanspråken eller så många af dem, som erfordras för att utgången af borgenärernas omröstning blifwer lika, ehwad öfriga omtwistade fordringar till betalning fastställas eller icke och stånde i detta fall wid första Rätts dom, så widt den eger inslytande på frågan om hwilka

fordringsägare och hwilka belopp skola
wid röstningen öfwer acfordet affes.

§ 106. Ej må acfordsförslag af borgenärer antagas, medan gäldenären står under tilltal för bedrägligt förhållande enligt 8 Kap. denna lag. Besluta borgenärerna med den öfwerwigt af röster, som i 96 § sagdt är, att med acfordsfrågan skall anstå till des dom öfwer gäldenären fallit; må dock uppskof med försäljning af konkursboets egendom ej ske, der ej borgenärerna med enahanda röstöfwerwigt det bestämna. Är uppskof med acfordsfrågan beslutadt; ege gäldenären, sedan dom i anledning af åtalet fallit och han förklarats ej kunna till ansvar fällas, nytt acfordsförslag framställa: ingifwe det dock till Rätten eller Domaren inom fjorton dagar efter det domen wunnit laga kraft: sker det ej, anses acfordsfrågan hafwa förfallit.

§ 107. Nu har, på fätt i nästföregående § sagt är, nytt ackordsförslag af gäldenären ingifwits; kungöre det Rätten eller Domaren, såsom i 89 § stadgas, wiß tid och ort för parterna att inför Rättens ombudsman sammankomma för att öfwer förslaget besluta. Under tiden ware förslaget hos Ombudsmannen för granskning tillgängligt.

Å sålunda utlyst sammankomst må ej ytterligare uppskof med ackordsförslagens pröfning beslutas.

§ 108. Ackord må ej bewiljas bank eller allmänt penningewerk, som sedlar eller andra löpande förbindelser, tryckta eller graverade utgifwit och hvars egendom till konkurs asträdd är.

§ 109. Har Rätten fastställt ackordsaftal; ware detsamma bindande för alla de borgenärer, kända eller icke, som egt rätt att sina fordringar i konkursen bewaka, utan undantag för andra än

dem, hwilkas fordringar genom inteckning, pant eller annan laga förmånsrätt försäkrade äro. Räcker ej den egendom, hwari borgenär inteckning, pant eller annan särskild förmånsrätt eger till gäldande af hans fordrans fulla belopp; warer han för återstoden underkastad de wilkor, som genom actordet bestämda äro för dem, hwilka förmånsrätt ej ega.

§ 110. Utan hinder deraf, att borgenär godkändt actordsförslag, eger han mot gäldenärens löftesmän eller medgäldenärer föra den talan, hwartill han eljest warit lagligen berättigad: och förthy må löftesman eller medgäldenär actordet bestrida, ändå att fordringen ej är af honom, utan af borgenären allena bewakad.

§ 111. Säf, som mot anmäld fordran gjordt är, warde pröfwadt i den ordning, som i denna lag stadgas, ändå

att konkursen i följd af träffadt ackordsaftal förfallit.

§ 112. Då, i följd af konkursens nedläggande eller fastställt ackordsaftal, afträdd egendom till gäldenären återställas skall, gifwe gode männen eller slysmännen honom ofördröjligen redowisning för egendomens förvaltning. Will gäldenären den redowisning klandra: göre det genom stämning inom tre månader efter det han redowisningen emottog.

§ 113. Warder, efter fastställelse af ackordsförslag, yppadt, att gäldenären gjort sig skyldig till bedrägligt förhållande mot sina borgenärer eller wid ackordet hemligen gynnad någon af dem; förfalle den estergift, som genom ackordet må wara gäldenären tillerkänd.

7 Kapitlet.

Om utdelning och redowisning,
så och om afslutande af konkurs.

§ 114. Sedan tiden för de å inställsedagen anmälda fordringars gransking ute är, och så mycket medel influtit att utdelning för bewakade fordringar, som ej utgå med förmånsrätt, kan ske till fem för hundra, eller eljest lämpligen ega rum; åligge syflomännen att, i samråd med Rättens ombudsman, uppgöra förslag till sådan utdelning. Uppstå derwid skiljaktiga meningar emellan Syflomännen och Ombudsmannen; warde förslaget enligt Ombudsmannens mening upprättadt.

§ 115. Har borgenär bewakat fordran, för hwars betalning gäldenären

jemte andra, likaledes i konkurstillstånd försatta, medgäldenärer eller löftesmän, en för alla och alla för en, häfta; ware berättigad till utdelning i en hwar af de ansvarigas konkursmassor för hela sin bewakade fordran: ege dock ej uppbära mer än mot hans fordran svarar. Uppstår öfverskott; gånge det till dem af medgäldenärernas eller löftesmännens konkursmassor, från hwilka större utdelning fallit än som efter förbindelsernas ordning och beskaffenhet, på dessa gäldenärens eller löftesmäns andel i ansvarigheten dem emellan inbördes löper.

§ 116. Nu hafwa, utom borgenären, jemwäl medgäldenärer eller löftesmän samma fordran för sin del bewakat; då skall utdelning efter den gemensamma fordringens hela belopp, ehwad den hel och hållen af en eller delwis af flere bewakad är, för dem alla gemen-

samt beräknas, och tage deraf först borgnären hwad till full betalning af hans fordran åtgår. Hwad sedan återstår tillfalle medgäldenärerna eller löftesmännen, i den mån de, genom afbetalningar, hos gäldenären fordringsrätt erhållit.

Är fordringen af medgäldenär eller löftesmän efter konkursens början hos fordringssegaren infriad; ware de berättigade till utdelning å samma belopp som fordringssegaren, dereft han ej betalning fått, egt i konkursen bewaka; dock må de ej uppbära mera än emot deras fordringar swarar.

§ 117. 1 mom. För fordringar, hwarå ränta är utfäst eller eljest lagligen eger rum, upphöre, emellan fordringssegarne inbördes, ränteberäkning från den dag, offentlig stämning gafs, der ej boet förslår till gäldande af ränta å alla bewakade fordringar, utom böter.

Räcker boet dertill; då beräknas å fordran, för hwilken ränta ej är utfäst och wiß betalningstid ej heller bestämd, ränta efter fem för hundra om året från den dag, den offentliga stämningen gafs.

2 mom. Utgår fordran med förmansrätt; njutes derå full ränta till den dag, som för utdelning bestämmes, der borgenären ej deßförinnan fått uppbära betalning; dock gälle ej i intecknad fastighet förmansrätt till ränta, som upplupit före den dag, offentliga stämningen gafs, för längre tid än tre år. Är för fordran, hwarom nu sagdt är, ränta ej utfäst och wiß betalningstid ej heller bestämd; warde ändå ränta till fem för hundra om året derå beräknad från den dag, den offentliga stämningen utfärdad blef.

3 mom. För fordran, som eljest ej förfallen wore, må utdelning eller qwittning i konkurs ske: skall ränta ej

gäldas före förfalldagen; beräknas utdelning å det belopp, som efter en räntefot af fem för hundra om året utgör sådan fordrans värde den dag, då offentliga stämningen gafs, eller, der fordran utgår fullt eller med förmånsrätt, den dag, som för utdelning bestämd är, om betalning detsförinnan ej fått uppbäras.

§ 118. Då förslag till utdelning upprättadt är, kalle Rättens ombudsman, på sätt i 59 § sägs, utan dröjsmål borgenärerna tillsammans att förslaget till granskning företaga: och warde sammankomstens ändamål i kallelsen uttryckligen tillkännagifwet.

§ 119. Warde förslaget af alla kända borgenärer, då de å sammankomsten tillstädes äro, gilladt; då skall utdelning af massans tillgångar i mån af hwarje borgenärs godkända fordran, utan dröjsmål verkställas. Ur borgenärs for-

dran godkänd genom domslut, som ej laga kraft eger; ware han dock berättigad att emot borgen lyfta hwad sålunda godkändt blifwit: är fordringen ogillad, eller beror den på pröfning; warde så mycket som på fordringen belöpa kan, affatt till des sig wisat, om ändring i domen blifwit sökt och wunnen, eller fordringen pröfwad blifwit.

§ 120. Will borgenär, som ej när warit å den sammankomst, hwarom ofwan sagdt är, eller, derwid tillstädes, ej utdelningsförslaget gillat, klander deremot wäcka; anmäle skriftligen hos Rätten eller Domaren sitt klander inom en månad efter sammankomsten; och ware under den tid förslaget hos sckflomännena tillgängligt. Rätten eller Domaren utsätte wis dag, då parterna hafwa att hos Rätten sig inställa, och låte den dag tre gånger, sista gången minst fjorton dagar förut, i allmänna tidningarna

kungöras, der ej Rätten eller Domaren finner, att alla parter, som saken rörer, annorledes kunna till förhöret lämpligen kallas. De för sakens pröfning nödiga handlingar skola af slyflomännen, på anfordran, Rätten tillställas. Ej må parts uteblifwande hindra dom öfwer klandret.

Är ej förslaget af alla borgenärer gilladt; då må ej utdelning efter förslaget annorledes än emot borgen ske förr än tid för klanders anställande försuten är eller slutlig dom öfwer wäckt klander fallit.

§ 121. Sedan utdelningsförslag, på sätt nu sagdt är, laga kraft wunnit, eller af domstol pröfwadt blifwit; gällde derigenom bestämda grunder, i afseende å alla i förslaget upptagna fordringar, jemwäl wid ytterligare förslag till utdelning ur konkursboet.

§ 122. Kommer borgenär, som efter inställesedagen fordran anmält, och hos syftelman wisar sig hafwa bewalningshandlingar till Rätten eller Domaren ingifwit; då skall i utdelningsförslag, om hvars framläggande å wisdag kungörelse ej redan blifwit utfärdad, utdelning å hans fordran beräknas; och warde beloppet affatt till des fordringen granskad och pröfwad blifwit.

§ 123. Warder den fordran godkänd; ege borgenären rätt att af de konkursboets tillgångar, som ej äro upptagna uti äldre utdelningsförslag än det i 122 § omförmälda, först, så widt återstående tillgångar dertill förslå, erhålla utdelning till så stort belopp som på hans fordran löper i förhållande till hwad de andra redan uppburit, och tage sedan med dem del i det, som af tillgångarna kan återstå: njute och tillgodo

den förmånsrätt, honom enligt lag tillkommer.

§ 124. Då slutlig utdelning sker, skall och redowisning för boets förvaltning framläggas.

Will borgenär eller gäldenär förvaltningen, eller syflomännens åtgärder i ett eller annat afseende klandra; instämme klandret till den Rätt under hvars dom konkursfallet lyder, inom tre månader från den dag, å hwilken den för redowisningens granskning utsatta sammankomst upplöstes; och warde klandret pröfwadt, ändå att konkursfallet i högre Rätt fullföljes.

§ 125. Sedan all konkursboets tillgängliga egendom blifwit i penningar förwandlad, och den för slutliga utdelningen deraf bestämde dag tilländagått, anses konkursen afslutad, ändå att dom öfwer bewakade twistiga fordringar ej fallen är, eller någon ytterligare till-

gång, i följd af rättegång eller annorledes, sedermera för boet uppkomma kan. Oppas sådan tillgång; warde den, på fått förut stadgadt är, bland borgenärerna fördelad.

Då konkurs således bör såsom avslutad anses; gifwe syflomännen bewis derom till gäldenären, om han det äskar. Wägra de det, pröfwe Rätten, efter det Ombudsmannen hörd blifwit, om laga skäl för den wägran är.

§ 126. Nu warder under förwaltningens lopp, förr eller sednare, uppenbart, att konkursboets tillgångar ej förflå till kostnaderna för boets utredning och konkurssakens behandling; då skall Rättens ombudsman, med företeende af gode männens eller syflomännens derom afgifna framställning, förhållandet hos Rätten anmäla, och ege Rätten förordna, att vidare behandling af konkursfaken ej eger rum, dereft ej

inom trettio dagar borgenär eller gäldenären wisar, att tillräckliga medel för konkurssakens fortsättning äro att tillgå. Meddelas sådant beslut; medföre dock konkursansökningsen i fråga om bysättning å gäldenären samma werkan, som om saken fortgått.

Finnes ej i boet tillgång till gäldande af kostnaden för den offentliga stämningens kungörande och kallelsebrefs affärdande; njute Rätten eller Domaren ersättning af allmänna medel, för hwad till sådant ändamål förskjutet blifwit.

§ 127. Vid allmän Underrätt skall föras förteckning öfwer alla der anhängiga konkurser, utwisande dagen, då hwarje konkurs börjat, och de dermed widtagna åtgärder, så ock tiden för dess avslutande.

Swär, som erhållit uppdrag att i konkurs wara Rättens ombudsman, åligger att årligen, i stad inom första hälften

af Januari månad, och på landet å första lagtima rättegångsdag, till Rätten ingifwa skriftlig uppgift å de konkurser, hwaruti han föregående år haft sådant uppdrag sig anförtrodt, hwilken uppgift bör utwisa, särskildt för hwar konkurs, alla de deruti widtagna åtgärder för förvaltningens bringande till slut samt, der ej slutlig utdelning skett, fullständig upplysning om orsakerna dertill. På Rätten ankomme derefter att pröfwa huruwida Ombudsmannen må wid den honom uppdragna befattning bibehållas.

8 Kapitlet.

Om ansvar i konkurs för bedrägligt förhållande, annan oredlighet och wårdslöshet.

§ 128. Har gäldenär brukat swel och list mot sina borgenärer, såsom att han:

under lånadt namn köpt egendom och den bland tillgångarna ej uppgifwit, eller under sken af köp, gåftwa eller annat aftal, egendom från konkursboet undandragit, eller annorledes swikligen förskingrat, undandoldt eller ur wägen skafsat något af sina tillgångar;

eller i hemligt förstånd med någon föregifwten borgenär uppgifwit eller widgått falsk skuld;

eller öfwer sin handel eller rörelse fört falska böcker, eller uppsåtligen sina böcker förstört, undanstuckit, förändrat eller oläsliga gjort;

warde, för bedrägeri, dömd till straffarbete från och med två till och med sex år och förklarad owärdig att i allmän tjenst eller förrättning brukas, och att taga del i de wal, som medborgerligt förtroende utmärker, eller derwid sjelf komma under omröstning.

§ 129. Har gäldenär, borgenär till skada, annan oredlighet mot dem brukat, såsom att han, sedan han sjelf sökt att få sin egendom afträda, eller, der konkursen twungen är, sedan borgenärs ansökning derom honom kunnig blef, något af egendomen, borgenärerna till förfång, dock utan swiklig affigt att bereda sig fördel, sålt, uppsåtligen förstört eller annorledes förskingrat;

eller, med kännedom om sitt obestånd eller sin oförmåga att rätt för sig göra, genom gåfwa eller annan åtgärd, som till sin följd dermed lika är, afhändt sig egendom af sådant värde, att borgenärerna deraf märklig skada haft eller få kunnat;

straffes i dessa och dylika fall med straffarbete eller fängelse från och med sex månader till och med två år och förklares owärdig att i allmän tjenst brukas, så ock förlustig medborgerligt för-

troende, såsom i näst föregående § sagdt är. Styrker inför Rätten gäldenär, den der blifwit dömd för sådan oredlighet, hwarom i denna § förmåles, att han sina borgenärer till fullo förnöjt; warde han dock i medborgerligt anseende återställt.

§ 130. Har gäldenär wisat uppenbar wårdslöshet mot sina borgenärer, derigenom att han:

till sitt hushåll eller sina personliga utgifter användt, eller på spel eller andra dermed jemförliga företag, der utgången berott af ren tillfällighet, eller genom wingleri i wexelrörelse eller lättfönnigt ingångna ansvarighetsförbindelser, förlorat belopp, som icke stått i något skäligt förhållande till hans ställning eller tillgångar;

eller, inom de sista trettio dagarna före än han sin egendom asträdde, eller borgenärs ansökning derom honom kun-

gjord blef, indragit penningar, borgat waror eller sålt egendom och ej kan nöjaktig reda derför wisa;

eller, der han idkat handel eller annan rörelse, hwaröfwer bok hållas bör, sådan bokföring icke ordentligen fullgjort:

eller, sedan han på sådant obestånd kommit, att han inse bort, det han ej kunde rätt för sig göra, i uppenbar affigt att fördröja konkursens utbrott, sin rörelse fortsatt och derunder penningar eller waror upplånat, eller genom försäljning af egendom till uppenbart underpris eller på annat sätt beredt sig penningetillgång, eller gynnat någon borgenär till de öfrigas förfång med betalning, pant eller annan säkerhet för fordran som ej förfallen varit eller hwarför wiß förfallotid ej varit utsatt och kraf ej heller hos gäldenären skett;

straffes med fängelse från och med två månader till och med två år. Stycker sådan gäldenär, att han sina borgenärer till fullo förnöjdt; ware från allt vidare ansvar fri.

§ 131. Rymmer gäldenär för skuld och kommer han ej åter inom sex månader från det han rymde eller, der han erhållit Konungens lejd, inom den tid honom förelagd varit, eller har gäldenär, för vägran att gifwa borgenärerna, deras gode män eller syflomän underrättelse om konkursboets tillstånd och tillhörigheter, varit en månad bysatt och ej deraf sig rätta låtit; ware lag som i 129 § sagdt är.

§ 132. Warder någon öfswertygad att, i hemligt förstånd med gäldenären, hafwa

hulpit honom att, borgenärerna till förfång, dölja eller undansticka fast eller lös egendom, eller under falskt förbehå-

rande minska något af det, som konkursboet bort tillkomma;

eller bewakat, eller genom andra låtit bewaka falsk fordran;

anses lika med bedräglig gäldenär, enligt 128 §.

§ 133. Har någon borgenär för sin röst wid borgenärers sammankomst betingat sig särskilda fördelar af gäldenären eller af annan på gäldenärens wagnar, eller eljest med gäldenären hemligen träffat aftal om någon särskild förmån för sig; böte halfwa wärdet af hwad han sig förbehållit, konkursboets ensak, eller straffes med fängelse från och med en månad till och med ett år.

§ 134. Har gäldenär, som för bedrägligt eller oredligt förhållande eller för wårdslöshet anklagas, sig på flykt begifwit; gånge ändå dom öfwer honom. Dom öfwer bedräglig gäldenär, så ock öfwer den, som rymt warde, sedan

domen laga kraft wunnit, i allmänna tidningarna kungjord. Innehar sådan gäldenär, eller den, som för annan oredlighet eller wårdslöshet mot borgenär dömd är, embete eller tjenst; warde domen, innan den verkställes, insänd till det embetswerk, hwarunder han lyder.

§ 135. Åtal emot gäldenär för bedrägligt eller oredligt förhållande, eller för wårdslöshet, warde särskildt från de twister, som om fordringsanspråken och bättre rätt emellan borgenärerna kunna uppkomma, utfördt och afdömdt. Sådant åtal skall utföras inför den domstol, under hwilken konkursfaken lyder.

§ 136. Då konkurs uppstått, gifwa Rätten eller Domaren genast derom underrättelse till allmänna ålågaren i orten; och ege han hos gode männen eller slyflomännen tillgång till alla handlingar, som boet röra och om gäldenärens förhållande kunna upplysning lemna.

§ 137. Uppgifwes i den berättelse, hwarom i 49 § stadgadt är, anledning wara att antaga, det gäldenären gjort sig skyldig till brottsligt förhållande mot sina borgenärer, eller är af någon borgenär i bewakningsinlaga eller annan skrift, sådan angifwelse gjord; då skall Rätten eller Domaren låta allmänna åklagaren derom underrättas.

§ 138. I afseende å tid för anställande af åtal mot gäldenär för wårdslöst förhållande gälle hwad i 47 § af Kongl. Förordningen om förfalskning, så ock om bedrägeri och annan oredlighet, den 7 September 1858 stadgadt är.

9 Kapitlet.

Allmänna bestämmelser.

§ 139. Med Köpman förstås i denna lag en hwar, som idkar eller un-

der loppet af ett år, innan ansöknin-
om konkurs gjordes, idkat sådan handel
eller rörelse, hwaröfwer han, enligt hwa-
färskildt är stadgadt, är pliktig att han-
delsböcker föra.

§ 140. Är gäldenär, hwars egen-
dom till konkurs asträdes, gift; war-
hustrun kallad till det förhör som i §
§ omförmåles. Rätten forordne och ge
man att hustrun biträda. Då rätt-
gångsdag å landet ej inträffar inom
månad före inställedagen; ege Dom-
ren god man tillswidare förordna; om
måle dock förhållandet å nästa rätt-
gångsdag.

§ 141. Alla handlingar i konkurs
mål skola twesaldt inlemnas, ehwad de
fler till Rätten, Domaren eller Rättes-
ombudsman. Försummar det något
gälde lösen för affkrift af den eller för
handlingar, som ej sålunda ingifwits.

§ 142. Då i stad rättegångsdag ej är, och någon ej finnes satt att å Rättens wagnar inlagor emottaga, må ansökningar och andra skrifter, som enligt denna lag skola till Rätten ingifwas, aflemnas till Rättens ordförande.

§ 143. De i konkursfall till Rätten, Domaren eller Rättens ombudsman ingifna handlingar, så ock protokollen wid alla i denna lag föreskrifna sammanträden inför någon Rättens ledamot eller Ombudsmannen, skola i Underrättens arkif förwaras, så widt de ej redan blifwit, enligt 77 §, till Hofrätten insända.

§ 144. Då Domaren eller någon Rättens ledamot widtagit någon åtgärd eller meddelat något beslut i fall, der sådant enligt denna lag på honom ankommer, må klagan deröfwer genom besvär hos Hofrätt anföras inom den tid som för besvär öfwer Underrättens i

orten utslag är i lag stadgad: dock gånge beslutet ej desmindre i verkställighet, der ej förbud deremot från Hofrätten kommer.

§ 145. Denna Lag skall icke blifwa gällande i de mål, som göras anhängiga före utgången af December månad nästkommande år.

Det alla, som wederbör, hafwa sig hörsamligen att esterrätta. Till yttermera wisso hafwe wi detta med egen hand underskrifwit och med vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit.

Stockholms Slott den 18 September 1862.

CARL.

(L. S.)

Louis De Geer.

Om boskilnad och undanskiftande af egendom i makars bo.

§ 1. Är ena maken skyldig till betalning, för hwilken den andra makens gistorätt eller enskilda egendom ej swarar, efter hwad i 11 Kap. Siftermålsbalken sägs, och kan sådan betalning ej fullgöras utan att den gistorätt eller enskilda egendom tillgripes; då må den make, som gistorätt eller enskild egendom undanskifta will, boskilnad söka.

Sådan ansökning skall ingifwas till Underrätt i den stad, eller å landet till Domaren i den ort, der mannen bör inför domstol swara i twistemål, som angå gäld i allmänhet. Är i stad ej rättegångsdag, och finnes ej någon satt att å Rättens wägnar inlagor emottaga;

då må ansöknigen ingifwas till Rättens ordförande.

§ 2. Hustru ege ock rätt att boskildnad söka i de fall, att

makars gemensamma bo är belastadt med så stor gäld, att den ej kan betalas med den egendom, som i boet samfäld är, och den enskilda, som för samma gäld bör swara;

eller mannen, genom försummelse eller wanwård af boets angelägenheter, eller boets belastande med gäld utan motsvarig nytta, kan anses sitt målsmanskap misßbruka;

eller han af ondskä eller motwilja hustrun öfvergifwit eller förlupit, och ej kommit åter inom sex månader;

eller han blifwit under förmyndare ställd.

§ 3. Nu är ansöknig om boskildnad af ena maken gjord, som i 1 eller 2 § sägs; låte Rätten, eller des Ordförande

förbrande, eller Domaren, ändå att han jäfwiq är, genast kalla makarna att å wiß dag, sif inom tre weckor, sig wid Rätten inställa. Bestrides ej ansöknin- gen, eller wisas till densamma skälig anledning; förordne Rätten, att upp- teckning af makarnas tillgångar och gäld å wiß dag verkställas skall, och utfärde offentlig stämning å makarnas samtliga borgenärer att före klokan 12 å utsatt dag, näst efter tre eller, der ferskilda omständigheter kräfwä längre tid, sif inom fyra månader, hos Rätten sig in- ställa för att öfwer ansöknin-gen höras: är boet å landet, och äskas ej urtima ting; då må inställelsen utsättas till det lagtima ting, som näst efter tre måna- der infaller. Stämningen warde så kungjord, som om offentlig stämning i konkursfal är stadgadt. Bouppteckning, hwarom oswan nämndt är, skall till Rät- ten skyndsamligen ingifwas och af begge

makarna med ed fästas; och hälle Rätten hand deröfwer. Då bouppteckningen beswuren är, och borgenärerna, efter stämningen, hörda blifwit; lägge Rätten makarna emellan enligt lag.

§ 4. Då boskildnad sökt är, förordne Rätten god man att hustrun biträda.

§ 5. Är egendom i boet till konkurs afträdd, och will make boskildnad söka; gifwe sin ansökning in sist å tid, som för inställelse i konkursen är i Stämningen utsatt: sker det ej; ege make icke emot borgenärer rätt att egendom sig tillägna.

§ 6. Den egendom, som man eller hustru undanskifta will, warde under särskild wård satt, till des öfwer ansökningen dömdt blifwit: ege dock sökanden lyfta eller tillträda egendomen, der för densamma ställes borgen, som af Rätten godkännes.

Då boskildnad af hustru sökt är, warde den egendom, som hon lyfta eller tillträda får, ställd under hennes gode mans förvaltning. Är sådan egendom för gäld intecknad eller pantsatt; utgöre ej boskildnadsansökningen hinder för egendomens utmätning eller försäljning: ege dock sökanden rätt att öfwerfikt af köpeskillingen emot borgen lyfta.

§ 7. Emot borgenär njute ej ena maken wederlag för såld odaljord eller ersättning för hwad till betalning af andra makens gäld ur samfälda boet gått.

§ 8. Nu har hustru boskildnad sökt: äro penningar eller lösören förwandlade, de der henne, efter förord eller annorledes, enskilt tillhört, eller finnas sådana lösören pantsatta, och kan det ej wisas, att den förwandling eller pantsättning med hennes bifall skett; då hafwe hon, i konkurs med mannens borgenärer, för-

dringsrätt detsför, der den fordran i konkursen bewakas.

§ 9. Borgenär ege, ändå att bostilnad sökt är, den rätt till utföknung af fordran, som honom eljest enligt lag tillkommit.

Då makars bo till konkurs afträdt är, må ena makens ansöknung om undanskiftande af gistorätt ej hindra samfärd egendoms försäljning; ege dock den, som bostilnad sökt, så mycket af löpesskillingen mot borgen lyfta, som mot den gistorätt swarar.

§ 10. Är makars bo till konkurs afträdt, och uppstår fråga om bostilnad och undanskiftande; warde, sedan borgenärerna, på sätt i Konkurslagen om granskning af bewakade fordringsanspråk sägs, lemnats tillfälle att i frågan sig yttra, densamma till Rättens pröfnung öfwerlemnad och efter lag af Rätten be-

dömd, ändå att jäf deremot af borgenär ej gjordt är.

§ 11. Då till bostilnad mellan makar dömdt är, försares wid flifte af samfäld egendom, som om delning af död mans qvarlätenskap är i lag stadgadt. Ej må boets egendom skiljas förr än all samfäld gäld, som weterlig är, gulden blifwit: fler annorledes; sware då makarna, en för begge och begge för en, för samma gäld.

§ 12. Då bostilnad bewiljad blifwit, ware all egendom, som, efter det ansökningen om bostilnad gjord är, genom arf, gåfwa, testamente eller annorledes, tillfaller ena maken, såsom enskild egendom ansedd. Hustru ware ej pligtig att med sådan egendom ansvara för den gäld, som under äktenskapet dershörut gjord är, ändå att hon för den gäld i borgen gått eller lika med mannen till betalning sig förbundit, utan så är, att

hon sjelf gälden gjort i och för handel eller annan rörelse, som hon med mannens bifall idkat, eller gälden utgöres af böter eller skadestånd för gerning, hvarför hustrun swara bör. Om förvaltning af den på ofwännämnda sätt hustrun tillfallna egendom ware lag som i 6 § skils.

§ 13. Kunna makar gemensamt något förwärfwa, sedan boskildnad sökt är; warde det för samfäld egendom räknadt. Räcker det ej till deras och barnens uppehälle; fylles bristen af begges enskilda egendom eller den makes, som sådan egendom eger.

§ 14. All gäld, som ena maken gör efter det boskildnad sökt blifwit, warde, om boskildnad winnes, såsom enskild gäld ansedd, der ej wisas kan, att den andra maken nytta eller del deri haft.

§ 15. Wilja makar, sedan boskildnad wunnen är, densamma upphäfwa,

eller will hustru, som boskildnad wunnit, ställa sin egendom eller någon del deraf under mannens förvaltning åter; hafwe der lof till: dock gälle sådant ej i afseende å borgenärers rätt förr, än makarna det för Rätten skriftligen tillkännagifwit och kungörelse derom, genom Rättens försorg, blifwit i allmänna tidningarna tre gånger införd.

§ 16. Är boskildnad ej sökt, men will, wid utmätning i makars bo, den ena af dem ändock undantaga gods, förty att det är desz enskilda egendom och ej bör i betalning gå för den gäld, som sökes: wisas förord om det gods gjordt wara, eller företes bewis, att det, i kraft af gåfwa eller testamente, för enskild egendom anses bör; warde godset i qwarstad fatt, och stämme den make, som godset wärja will, borgenären inom tre månader, eller hafwe sin talan förlorat, der ej boskildnad inom sagda tid sökt blif-

wit. Will borgenär sjelf stämna, utan att den tid afbida, stånde det honom fritt.

§ 17. Ur äktenkap genom skilnad upplöst, och will ena maken egendom för gäld undanskifta; ware lag, som om egendoms undanskiftande wid dödsfall särskildt är stadgadt.

Denna Förordning skall icke blifwa gällande i de mål, som göras anhängiga före utgången af December månad nästkommande år.

Det alla, som wederbör, hafwa sig hörsamligen att esterrätta. Till yttermera wisso hafwe wi detta med egen hand underskrifwit och med vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 18 September 1862.

CARL.

(L. S.)

Louis De Geer.

Huru gäld wid dödsfall betalad
 skall och om urarfwagörelse, så ock
 angående undanskiftande af egen-
 dom i död makes bo.

§ 1. Ej må man taga arf, utan
 att den dödas gäld betala; ej heller må
 testamente tagas af annan den dödas
 qwarlätenskap, än den, som återstår, se-
 dan gälden betald blifwit.

§ 2. Will den, som i den dödas
 bo eger förfallen fordran, därför njuta
 betalning ur boet innan tid till egen-
 domsafträde ute är efter hwad i 5 eller
 7 § sägs; ställe då borgen eller annan
 säkerhet för hwad han lyfter: warder
 boets egendom derefter inom sagda tid
 till konkurs afträdd; bewake han i kon-
 kursen sin fordran, såsom wore den o=
 gulden, och njute ej bättre rätt än han
 hade innan gäldenären dog: gifwe ock,
 8

der det lyftade, eller något deraf, honom i konkursen frångår, sådant till boet ut, med laga ränta från lyftningsdagen.

Ulyttras af sterbhusdelegare boet tillhörig fast egendom förr än en månad förslutit, antingen från den dag, uppteckningen af boet slutad war, eller, om kaupteckning inom föreskrifwen tid ej för rättad blifwit, från den dag tiden dertill tilländagått; ware öfwerlåtelsen emot den dödas borgenärer utan werkan, der konkurs efter den döda börjas inom sagda tid, samt gode männen, syblomännen eller borgenärerna, i konkursen å nya egaren taga stämning och fortställa den sju en månad efter inställedagen: har å egendomen lagfart ej blifwit sökt förr än efter inställedagen; ware den klandertid, nu sagd är, beräknad från den dag lagfarten söktes. Enskild borgenär ege och rätt återwinningstalan anställa på sätt nämndt är: kungöre det dock, innan saken wid domstolen förekommer, för gode

männen eller syblomännen; försummar han det; då må hans talan ej till pröfning upptagas.

§ 3. För fordran, som ej förfaller innan tid till egendomsafträde ute är, ware sterbhusdelegare, sedan den tid förflutit, skyldige att ställa säkerhet, der tillräcklig sådan ej förut af gäldenären lemnad blifwit och borgenären det äskar. Är ej i detta fall säkerhet, hwarmed borgenären må åtnöjas, ställd inom tre månader, sedan den äskades; ware sterbhusdelegarne ej berättigade att förfallotid derefter tillgodonjuta.

§ 4. Skall egendom emellan flera sterbhusdelegare i skifte gå, och finnes efter den döda gäld, som ej inom ett år efter dödsfallet till betalning förfaller; hafwe ändå sterbhusdelegarne lof att den gäld uppsäga till betalning ett år efter uppsägningen. Borgenär, som för sin fordran har säkerhet i inteckning och will hålla sig till den intecknade egendomen

allena, ware dock, der han sådant inom sex månader efter uppsägningen tillkännagifwer, ej skyldig att betalning taga före den förfallotid, som förut satt war; men i det fall sware ej heller sterbhusdelegare, som ej särskildt sig dertill förbundet, för det belopp, som ur den in-tecknade egendomen ej utgå kan.

§ 5. Will arfwinge sig urarfwagöra; asträde då den dödas egendom till konkurs, såsom i Konkurs-Lagen är stadgadt: kände han gälden när boet upptecknades; ege tid till urarfwagörelse en månad från den dag, boupteckningen slutades: yppas ny gäld; hafwe han lika tid från det han den gäld weta fick.

Har på grund af ansökning, antingen under gäldenärs lifstid eller efter hans död, offentlig stämning till konkurs å hans borgenärer blifwit utfärdad efter dödsfallet, men innan tid till urarfwagörelse ute är; ware det så ansedt,

som hade urarfwagörelse skett den dag, stämningen gafs.

§ 6. Nu äro arfwingar flera, och gör en sig urarfwä: bestrider annan egendomens asträdande; ege denne rätt att egendomen tillträda, der han borgen för weterlig gäld ställer och derom gör anmälan sijn å tid, som i den offentliga stämningen för inställelse utsatt är: will i sådant fall sökanden för sin del asträdesansökningen återkalla, och gemensamt med den andra boet öfswertaga, eller will det annan arfwinge; hafwe der lof till, der jemwäl han, inom en wecka derefter, ställer borgen som sagdt är.

Har någon genom testamente fått sig tillagd wijs andel i den dödas qwarlåtensskap, eller obestämdt öfswerskott sedan andra rättsegare sina andelar utfått; hafwe ock han den rätt att boet öfswertaga, som i denna § arfwinge tillerkänd är.

§ 7. Beswer man eller hustru efter

den, som död är, och will den make aftråda egendom, för att winna befrielse från gäld; hafwe tid dertill som i 5 § sägs.

§ 8. Will esterlefswande make eller arfwinge undanskifta gistorätt eller enskild egendom; söke det inom tid, som för egendomsafträde stadgad är, och gifwe bouppteckningen till Rätten in. Rätten utfärde i anledning deraf offentlig stämning å borgenärerna, på sätt i 3 § af Kongl. Förordningen om boskildnad stadgad är: och warde sedan med saken så försaret som i nämnde Förordning sägs.

Hafwa sterbhusdelegare egendom ej afträdt: ware för lagsökning ej frie.

§ 9. Har esterlefswande make eller arfwinge egendom afträdt, och wilja sterbhusdelegarne å andra sidan egendom undanskifta, eller will den, som afträdt gistorätt, undanskifta enskild egendom; göre derom skriftlig ansökning sist å tid, som i den offentliga stämningen för in-

ställelse utsatt är. Om pröfning af sådan ansökning gälle hwad i Kongl. Förordningen om boskildnad stadgadt finnes.

§ 10. Hafwa sterbhusdelegarne å ena sidan afträdt gistorätt med eller utan ansökning om sådant undanskiftande, som i 9 § omtalas, och will någon å andra sidan den gistorätt tillträda; ware lag som i 6 § sägs: ställe dock den sterbhusdelegare borgen jemwäl för den egendom, om hwars undanskiftande påstående blifwit gjordt, eller efteråt kan göras, och njute sedan borgenärernas rätt emot den, som undanskifta will.

§ 11. När egendomsafträde å någöndera sidan sker, skall boets samfälda egendom till borgenärerne öfwerlemnas, utom i de fall, som i 6 och 10 §§ omförmälas. Hwad i Kongl. Förordningen angående boskildnad stadgadt finnes om försarande med egendom, som endera sidan undanskifta will, om lyftning af

egendom och om wederlag eller ersättning
derför, gälle ätven i de fall, nu sagda äro.

§ 12. Afsträdes egendom för gäld,
som efter bouppteckningen sig yppat, el-
ler söker sterbhusdelegare att få egendom
undanskifta för sådan gäld; då skall
hwar, som det egendomsafträde eller un-
danskiftande tillgodonjuta wiss, med ed
fästa, att den gäld honom ej känd war
en månad före den dag, anmälan om
egendomsafträdet eller ansökningen om
undanskiftandet gjordes. Den, som egen-
dom sälunda afträdt, eller undanskifta
sökt, skall den ed å inställedagen af-
lägga: stånde honom dock fritt att förut
inför den Rätt, hwarunder den döda
lydt, eller wid annan domstol edgången
fullgöra: annan sterbhusdelegare åligge, der
någon borgenär det åskar, att eden aflägga
och det styrka inom den tid och i den
ordning, som honom af Rätten eller Do-
maren förelägges: gör han det ej; njute

ej af egendomsafträdet den förmån, hwarom i 16 och 17 §§ förmäles.

§ 13. Warder egendom, som skiftad är, afträdd förty att ny gäld sig uppåt; bäre hwarje sterbhusdelegare åter hwad han i skifte fick eller, der det ej finnes i behåll, des värde, så ock laga ränta eller afkomst, som under tiden fallit; och fäste uppgiften derom med ed, om så fordras; har han gjort nödig eller nyttig kostnad å egendomen eller för des skull: warde den kostnad honom ersatt.

§ 14. Ur gäld, som efter skifte uppås, ej större än att den af boets tillgångar gäldas kan; bäre hwar af sterbhusdelegarne åter, i det förhållande, han mera njutit, än på hans lott falla bort, om den gäld wid skiftet i beräkning gått. Har någon sin lott förskingrat; fylle de öfriga bristen med hwad de ur boet njutit.

§ 15. Testamentstagare ware skyldig att till gälds betalning återbära hwad

han mera njutit än, der gälden förut beräknad varit, honom tillfalla bort. Har annan, som i hoet del fått, den del förskingrat; fylle och testamentstagaren bristen efter hwad i 14 § skils.

§ 16. Arfwinge som sig rätteligen urarwa gjort, ware fri från betalning af den dödas gäld.

§ 17. Efterlefswande make, som egendom rätteligen afträdt, ware fri från all gäld, hwarför andra maken ensam swara bort. Har enka afträdt sin lott och enskild egendom, så långt de förflå, till betalning af den del i gälden, som på henne belupit, efter hwad i 11 Kap. Sistermåls=Balken skils; njute hon för framtiden befrielse från all gäld, som under äktenskapet tillkommit, ändå att hon och mannen, en för begge och begge för en, sig till gäldens betalning förskrifwit hafwa, eller hon för den gäld i bor-gen gått: har hon sjelf gälden gjort i handel eller annan rörelse, som hon med

mannens bifall idkat, eller utgöres gälden af böter eller skadestånd för gerning, hvarför hon swara bör: då ware hon ej från framtida ansvar för den gäld fri. Swad om enka nu är sagdt, gälle äfwen för hustru, som från mannen i äktenskapet blifwit lagligen skild, i afseende å egendom hwilken kan henne tillfalla, sedan äktenfapsfkiInad wunnen är.

§ 18. Har sterbhusdelegare sökt att få egendom undanskifta, men pröfwad, för större eller mindre del, dertill oberättigad wara; njute ändå sådan befrielse från gäld, som i 16 eller 17 § sägs: gifwe dock sedan till borgenärerne ut den egendom, som ej undanskiftas borde.

§ 19. Warder den dödas egendom till konkurs afträdd, efter urarfwagörelse af någon bland arfwingarna eller efter terleswande makes affägelse af sin egendom eller gistorätt: det gälle till förman för annan sterbhusdelegare, som ej deförinnan tid till egendomsafträde försutit.

§ 20. Arfwingar, som ej i laga tid sig urarfwa gjort, och ej heller sökt att få den dödas egendom undanskifta, sware, en för alla och alla för en, för den dödas gäld, utan så är, att de äro från all delaktighet i boet uteslutna, eller att de ej wid bouppteckning tillstådes varit, och ej heller, förut eller sedan tagit besättning med boet eller af arfwet förmån njutit: i dessa fall ware sådan arfwinge från ansvarighet för gälden fri.

Har efterleswande make försummat att sin egendom asträda, och ej heller ansökning om dess undanskiftande gjort: stånde han eller hon med arfwingarna i lika ansvar.

§ 21. Försummas laga tid till boupptecknings förrättande och pröfwanden försummelse ligga efterleswande make eller arfwinge till last, eller dörljer någon af dem egendom från bouppteckningen uppsåtligen undan; sware för all boets gäld.

§ 22. Försummar förmyndare eller god man att omhändigs eller frånvarandes rätt till befrielse från gäld i död mans bo bewaka: sware sjelf för den gäld, som ej utgå kan af hwad den omhändiga eller frånvarande i boet eger.

§ 23. Hafwa sterbhusdelegare, innan tid till egendomsafträde efter 5 eller 7 § ute är,

med boets egendom betalt förfallen gäld efter den döda utan att borgen eller säkerhet ställd blifwit, såsom i 2 § stadgas;

eller med lemnad säkerhet af lös pant gynnad någon borgenär, eller betalt fordran, som ej förfallen varit;

eller förskingrat eller till borgenärs skada försålt eller annorledes användt egendom i boet;

då skola de sterbhusdelegare anses, som hade tiden till egendomsafträde för dem utgått, när de så förforo.

§ 24. Nu ligger sterbhusdelegare

till last något sådant förfarande, som i
 23 § sägs: pröfwas det hafwa tillkommit af obetänksamhet eller bristande kändedom om boets ställning, och ej för egen winning eller för att gynna någon borgenär på annans bekostnad; då må till skadestånd dömas, utan den påföljd, som i sagda § stadgad är.

§ 25. Ej skall såsom förskingring anses, att qwarlätenskap till den dödas tarfliga begrafsning, till efterlefwandemakes, barns eller annat husfolks nödiga underhåll, eller till boets uppteckning eller egendomens wård använd blifwit.

§ 26. Skiftar man den dödas qwarlätenskap förr, än all weterlig gäld gulden är; ware för sterbhusdelegare lag, som i 23 § sägs.

§ 27. Finnes, wid utredning af det asträdda boet, öfwerskott sedan bewakad gäld betald är; det höre arfwinge, make eller testamentstagare till.

§ 28. Sterbhusdelegare, som afträdd egendom tillträdt efter hwad i 6 och 10 §§ sägs, ware ej pligtig att för den egendom göra reda för andra sterbhusdelegare än dem som woro omhändiga den tid, då egendomen tillträdde, eller af laga förfall hindrade att före nämnda tid sin rätt bewaka: testamentstagare, som fått sig tillagd wiß egendom eller wißt belopp i penningar, så och efterleswande make, som till undanskiftande af egendom, berättigad är, hafwe dock emot den, som tillträdde, samma rätt, som de emot sterbhuset egt, om boet ej afträdt blifwit. Oppas efter sådant egendomstillträde, någon förut ofänd tillgång; deri njute alla sterbhusdelegare laga rätt.

§ 29. Fråga huruwida efterleswandemake eller arfwinge må tillgodonjuta sådan befrielse från gäld, hwarom i 16 och 17 §§ förmåles, warde pröfwad, då påstående om gäldens betalning emot dem wäckes.

§ 30. Utan hinder af urarfwagörelse, må, der någon sterbhusdelägare det äskar, årsstämming, såsom särskildt är stadgadt, å boets borgenärer utfärdas.

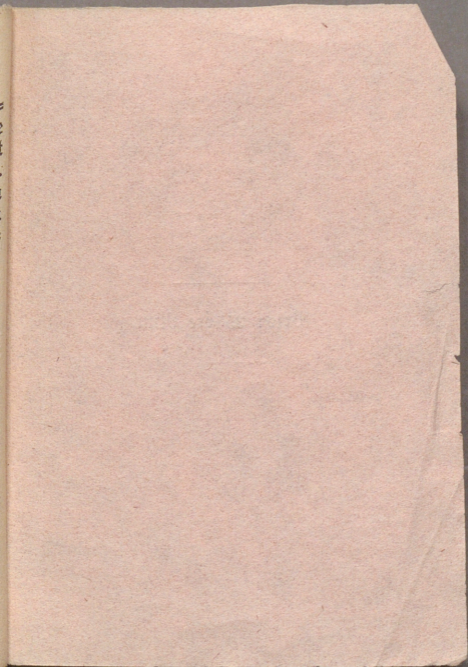
Denna Förordning skall icke blifwa gällande i de mål, som göras anhängiga före utgången af December månad nästkommande år.

Det alla, som wederbör, hafwe sig hörsamligen att esterrätta. Till yttermera wiho hafwe wi detta med egen hand underskrifwit och med vårt Kongl. Sigill bekräfta låtit. Stockholms Slott den 18 September 1862.

CARL.

(L. S.)

Louis De Geer.

Pris: 25 öre Rmt.
